

Ruh ve Madde

Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar
Derneği Yayın Organıdır

* * *

Cilt: 34 Sayı: 397 ŞUBAT 1993

(KDV DAHİL) 10.000 TL. YURTDIŐI: 7 DM.

Dernek Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Ergün ARIKDAL

Teknik Sorumlular:
Genel Yayım: Erol KONYALIOĐLU
Basım: Ahmet HIZVEREN
Mizanpaj-Montaj: Özgür SÜZER
Hakan Erkan ERASLAN

Yönetim ve Dernek Merkezi:
Hasnun Galip Sokak, Pembe Çıkmazi
No:4 D:8 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel: 243 18 14 Fax: 252 61 25

* İÇİNDEKİLER

● SEVGİLİ OKUYUCULAR	1
● REALİTE: MADDENİN İNSANA ETKİSİ	2
● BİR AKIŞ: KÖPRÜ	5
● GERÇEK KRALLIK: DUYGULARA HÂKİMİYET	6
● EVRENİN OLUŞUMLARI VE ENERJİLERİ	9
● İNSANLIK ÇORBASINDA TUZ OLMAK	12
● TIP VE İÇSEL ENERJİ	14
● BİLİM, TANRI VE İNSAN	17
● KENDİNİ BİLMEK	20
● TAŞLARIN SIRRI	24
● YENİ ÇAĞ İNSANI	27
● ARAÇSIZ MEKÂN DEĞİŞİMİ: TELEPORTASYON	29
● İNSAN VÜCUDU İLKE VE KANUNLARIN UZANTISIDIR	31
● ENERJİ VE ENTROPİ	33
● NEŞTERSİZ AMELİYAT YAPANLAR BİLE VAR: RUHSAL ŞİFA	35
● HER ŞEY İNSAN İÇİN	38
● TOPLUMSAL HAREKETLERİN GELİŞTİRİCİ ROLÜ	40
● GELİŞMEK VE ŞUURLANMAK HERKESİN HAKKIDIR	41
● HER ŞEY RUHUN TEZAHÜRÜDÜR	43
● YAŞANMIŞ RUHSAL DENEYİMLER	44
● SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER: HAREKET VE ENERJİ	47
● KİTAPLAR ARASINDA: MANYETİZM	48

Dizgi: Ruh ve Madde Yayınları, 243 18 14

Kapak ve iç Baskı: Emre Matbaacılık, Dizdâriye Medresesi Sok. No:15
Çemberlitaő/İSTANBUL, 518 23 74

Renk Ayırımı: Degradé, Teővikiye / İSTANBUL, 248 25 18

HaberleŐme, Abone ve Havale Adresi: RUH ve MADDE P.K. 9 80072 Beyoğlu/İSTANBUL

Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi: 120.000 TL. (Öğrenciler: 90.000TL.), YurtdiŐi: 84 DM.

Posta Çeki No: 168305

Sevgili Okuyucular

Bilgi vasıtasıyla özgürleşmek!

Bilgi vasıtasıyla özgürleştirmek!

İşte bu iki hareket bütün insanlık dramındaki bilge insanların temel hareketi olmuştur.

Bilgiden maksat pasif bir fiil hâlindeki öğrenilmiş, alınıp satılan bir realite bilgisi değil, entelektüel mânâdaki **kesin biliftir**. Kesin bilifti konu olan bilgi ise gizilgüç hâlinde var olan bir bilgi olmayıp, tersine aktif, güven verici, akli ve zekâyı konu edinen bir bilgidir. Kesin bilifti madde dünyasının cevherini anlamak ve kavramak söz konusu değildir, sadece; bütün bunları kapsayacak derece spiritüel hakikatleri, bütün olabirlikleri, doğal olanla doğaüstünü tamamlayan, birleştiren, birleşik alanlar hâlinde kavrayan, ikili mantığa göre değil, çok değerli mantığa göre hareket eden bir bilifti söz konusudur.

Şimdi soralım: Dünyada böylesi bir nitelikte bilifti sahip ne var?

Bilim mi, metafizik mi?

Bilimin, yukarıda sözü edildiği biçimde, birleştirici bir işlevi hiç denecek kadar az olmuştur.

Aynı şey metafizik için de geçerlidir. Ne bilim, ne de metafizik herkes için değildir. Ancak onların boyunduruğu altına girdiğiniz zaman bazı bilgiler elde edebilirsiniz, ki bu durum özgürlüğünüzün ipotek altına alınmasıdır.

Kesin bilgi özgürleştirir'den maksat; madde dünyasının maddeötesine eksiksiz şekilde, çok doğal bir biçimde akışını sağlayan, maddeötesinin maddeye olan etkilerini yönlendiren mekanizmaların bilgisidir. Buna karşı günümüzdeki bilim temel işlevini çoktan yitirmiş, üretici bir kuvvet, alınıp satılan bir mal hâline gelmiştir. Biz "Bilgi Çağı" derken teknolojinin boyunduruğu altına girmiş, ticarî mal özelliğini taşıyan bir bilgi devrini asla kastetmedik. Temel bilimlerin teknoloji için alınıp satılması çok ibret verici bir durumdur. Beşerî egoizmanın nelere kâdir olduğunun bir göstergesidir.

Bütün insanlığı birleştirebilecek olan **Kesin Bilgi**'ye götürücü bir arayış çabasının yüzyıllardan beri gösterildiğini kuvvetle seziyoruz. Şu ana kadar, Yerden ve Gökten elde edilen bilgiler, her türlüyle, tümel bilginin sağlayacağı kesinliğin ve keskinliğin bir "**bulanık yansıması**" olmaktan öteye geçememiştir. İster doğadan ister doğaüstünden elde edilmiş bilgi olsun, hiçbir bilgi dünya için **Kesin Bilgi** olamamıştır. **Kesin Bilgi** ilerletici, geliştirici, evrimleştirici, değıştirici ve gerçekten yükseltici bilgidir.

Eğer böyle bir bilgimiz olmuş olsa idi insanlık bugünkü yozlaşmış durumda bulunmazdı; Birlik ve Bütünlüğünü çoktan sağlardı. Maddenin, Ruhun ve Hayatın anlam ve maksadını ifade edebilen bilgiyi bilmek isteyen ve bilebilecek olan tek yeryüzü canlısı, insandır. Müteal gerçekleri ve nihaî hedeflerimizi öğrenmemizde hangi yeryüzü bilgisi, ister spiritüel ister maddesel olsun, bize yardımcı olacaktır? Apaçık gerçekleri bile göreceli hâle getiren bilimin kendisi mi? Yoksa semavî kaynaklı olmasına rağmen insanlığın alım-satımına konu olan dinler mi?

Kesin Bilgi, cenneti ve göklerin melekütünü aşan, sırf müteal bir zekânın bilgisidir. Böyle bir bilgiye insanlığın kendi çabalarıyla ulaşması, ya da elinde bulunduğunu iddia etmesi hayalden ibarettir. Müteal Zekânın kendi bilgisini söz hâlinde maddeleştirmesi, yani bilginin enkarnasyonu olmadan insanlığın bunu idrak etmesi mümkün değildir. Bu bilgi enkarne olmuş, cenin hâlinde doğum hâline geleceği yol ve zamanı tamamlamak üzeredir.

Yüce Bilgi Işığının yol ve zamanı tamamlamak üzere, baş döndürücü bir hâl olarak, insanlığı nihaî amacına doğru çekmektedir. Nerelere, ne için bağlanıp kaldığımızı gözden geçirmenin en son imkânı içindeyiz. Uyanık olalım!

Selâm ve Sevgiler
Ergün ARIKDAL

MADDENİN İNSANA ETKİSİ

YÜKSEK bir gelişme öncesinde bulunan insanlığın şimdiye kadar süren eğitimini, dünya, büyük bir sabır ve fedakârlıkla üzerine almıştır. Toprak Ana bunu şuurlu olarak, üzerinde olabilecek her türlü suistimali kabullenmiş (kuşkusuz bir eğitim amacıyla) bir varlıktır. Bütün enerjetik etkilerini en iyi dozda kullanarak üzerindeki varlıkları bazen sıkarak, bazen gevşeterek, bazen de neşelendirerek bu devreye hazırlamıştır. Kendi üzerinde bulunan yönetici sistemlerle birlikte, adına enkarnasyon dediğimiz imkânlar aracılığıyla...

Bizler çeşitli zaman ve mekânın enerjilerini alabilmek için doğarız. Belli bir zaman ve mekânın enerjisinin imkânı farklıdır, başka türlü bir enerjinin vereceği imkân farklıdır. Yeni bir imkân olduğu zaman yeniden doğmak zorunda kalırız. Çünkü aşağıda akmakta olan nehrin

akış hızını, moleküler yapısını ya da debisini bizler tayin etmiyoruz. O çok yüce bir sistemin işidir.

ÇOK ÇEŞİTLİ İMKÂNLAR

Organizasyon içinde vazifeler olarak o zaman ve mekânın imkânlarını kullanırız. İçinde bulunduğumuz 20. yy'ın imkânları daha önce hiç görülmemiş bir özelliktedir. Çok geniş bir realiteler yelpazesi vardır.

Dünyanın, devre sonu olması dolayısıyla özel bir durumu vardır. Her türlü imkân içerisindedir. Bu imkânlardan yararlanmak isteyen, iradelerini bu yönde kullanan, seçme özgürlüklerine sahip varlıkların, çeşitli plânlardan dünyaya enkarnasyonu söz konusudur. Gezegelimiz her türlü melodinin çalındığı bir ortamdır. Hemen hemen herkes kendine göre bir müzik parçası çıkarılmaktadır. Yani aynı şarkıyı çalan bir koro yok. Herkes kendi şarkısını söylüyor. Dünyaya niçin "imkânlar âlemi" denmiş? Eskilerin deyimiyile bir Babil kulesi.

Herkes ayrı dilden konuşuyor ve kimse birbirini anlamıyor. Kasten anlaşılmasını diye değil. Büyük bir demet meydana getirilmiş. Aynı kökten gelmiş olmasına rağmen hiçbir çiçek birbirine benzemez. Herkes kendine özgü bir kişiliğe sahiptir. Hemen hemen herkes için özel olaylar düzenlenmektedir. Sürü zihniyetiyle olmayan özel bir eğitim yapılmaktadır. Bireysellik bu nedenle yükselmiştir.

Bütün varlıklar bir Ruhsal İdare Mekanizması'na bağlıdır. Ancak bu durum varlığın, içine girmiş olduğu dünya koşulları içinde sonuna kadar başarılı bir epröv geçireceğinin garantisi değildir. Çünkü varlığın önemli bir şekilde kendi kendine yolunu hazırlaması, önüne çıkarılan imkânları kullanması, kendisine yapılan yardımlardan yararlanması kendisine aittir. Nitekim radyo yayını yapılır ama onu ister açarsınız ister açmazsınız. Altınızda araba vardır ve gideceğiniz yere değişik yollardan ulaşabilirsiniz. Hiç kimse size gittiğiniz yolun hesabını soramaz.

VARLIKLARIN İMKÂNLARI KULLANMADAKİ ÖZGÜRLÜĞÜ

Seçme özgürlüğü varlığın en vazgeçilmez özgürlüklerinden biridir. Çünkü ancak böylece evrensel bir sorumluluğu sırtına almaktadır. Ve seçme özgürlüğü yoksa zaten günah ve sevap da yoktur. Günah ve sevap kavramları zaten varlığın seçme özgürlüğü içinde olduğunu belirtmek içindir. "Sen ne seçersen o olur." demektir.

"Devre artığı" olmak mümkündür. O okulun bize sağlamış olduğu imkânlardan gereği gibi yararlanamayabiliriz ya da bütün eprövrlerini başarıyla veremeyebiliriz. Böyle bir şart da yoktur.

Varlık olarak mükemmel olabiliriz. Zaten mükemmel olduğumuz için madde hâkimiyeti ile ilgili öğrenim yapıyoruz. Üstünlüğümüz olmazsa madde bizi un ufak eder. Kendine çevirir. Enerjetik olarak ondan daha güçlü, daha organizatör, onu dıştan kavrayan bir durumda olduğumuz için bize itaat etmektedir. Bizimle birlikte yürümeye çalışıyor. Hem bizden yararlanıyor, hem de biz, onun sağladığı imkânlardan yararlanarak kozmik bilgimizin ve gücümüzün uygulamasını yapıyoruz. Öz bilgimizi değil kozmik bilgimizi, yani yaratılmış olan varlıklara dair bilgimizi geliştiriyoruz.

Böylesine ruhsal bir enerjinin kaynağı olmasak, madde bizim suyumuzu çıkarır. Nitekim zaaf gösterdiğimiz, enerjetik durumumuzu madde içinde tam kullanamadığımız zaman maddenin kurbanı oluyoruz. Nefsaniyete yenilmek budur.

MADDEYLE ETKİLEŞİM HÂLİMİZ

Nefs, endüksiyon yoluyla ruhsal varlığın fizik enerjiye inisiye edilmesidir. Yüce enerjimizin frekansının düşürülmesi demektir. Eğer frekansımız düşmezse madde ile olan bağımlı kuramayız. Örneğin doğamayız. "Biz ona nefis verdik" ile demek istenen varlıkta mevcut olan enerjinin frekansını düşürdük ve onu, maddenin içinde rahatlıkla dolaşabilecek bir şekle getirdik. Maddenin içinde rahatlıkla dolaşabilecek hâle geldiğimiz zaman, karşılıklı etkileşimi kolaylaştırırız. Artık madde bize etki edecektir. Bundan önce maddenin enerjisi bize nüfuz edemezdi. Bize nüfuz eder hâle kendimiz geldik, çünkü o yükseleniyor. Yani bizler alçaldık. İşte düşüş, işte cennetten kovuluş.

Sonuçta madde ile aramızda bir köprü, bir etkileşim kurulmuş olur. İşte bu durumda istersek maddeyi kendi lehimize kullanırız. Madde isterse bizi kendi lehinde kullanır. Aşağıda hemen hemen eşitlenmekteyiz. Ancak ruh varlığı çaba ve çalışması ile madde enerjisine daima hâkim olabilmektedir. Ama boş kaldığımız anlarda da o bize hâkim olur. Uyurgezer olmamak, uyanık kalmak gereklidir bu yüzden. Eskiler hep uyanık olmaya önem vermişlerdir. Bu şuur uyanıklığı neye karşıdır?

"Şeytanın iğvası" denmektedir. Şeytan kim, iğva nedir? Maddesel enerjinin gücüdür bu. Böyle sembolize edilmiştir. "Şeytana karşı uyanık olmak." İnsanlar, dinden imandan çıkmakla uyarılmış. İnanıcıdan vazgeçirme gibi bir özelliği var olduğu

vurgulanmış. İnanç neden önemlidir? İnanç, insanın mantal düzeyinde endüksiyon akımlarını kolaylaştırır. Her şeyi bilmemiz mümkün değildir. Hiç kimse Tanrı'yı mantığıyla bilemez, anlayamaz. Buna rağmen insanlar Tanrı'ya inanırlar. İçine döndüğü vakit bir yüce kudretin varlığına dair bir kanaat bulunur. Bu inançtır işte. O inanç bizim platformumuza başka yüksek tesirlerin nüfuz etmesini sağlar. Aldığımız o tesirler vasıtasıyla yeryüzünde gelişmenin yollarına bakarız. İnanıcı mevcut olmayan insanlar, etki alma kapasitelerini büyük bir ölçüde kaybetmişlerdir. Ya da kendi buldukları düzeyin üzerinden etki almaları azalır.

İNSANLAR BİRBİRİNİ EĞİTİYOR

Bugünün insanlığı bu durumdadır. Bir üst düzeyden etki alma özellikleri kaybolmuştur. Yani ancak içlerinde bulunduğu platformda birbirlerini etkilemektedirler. Bu bir aşamadır. İnsanlık birbirini inisiye edecek, etkileyecek, hızlandıracak ve yola sokacak şekilde organize bir duruma gelmiştir. Büyük bir olgunluğun işaretidir bu.

Bir yerlerden beklemiyorlar. Vaktiyle almış, yani inanç safhasını bitirmiş. Şimdi ise bilgiye ihtiyaçları var. Bilgileri arttığı zaman etkileme güçleri daha fazla artacaktır. İnsanlar birbirlerini götürüyorlar, herhangi bir araca ihtiyaçları yok. İstene de budur. Bundan önce bağımlı olmalarına rağmen, gerçek kurtuluşa doğru gidiyorlar. Varlıklar birbirlerini eğitiyor. İletişimin her türüsü artmıştır. Mantalinden fi-

ziğine kadar. Herkes kendi koduna ya da anlayışına göre bilgi vermekte ve almaktadır. Kıyamet çocukları olarak bir bütün hâlinde buradayız. Bütün potansiyelimizle, büyük birikimimizi birbirimize aktarıyoruz. Herkes birbirine malını satmaya çalışıyor, çünkü acelesi var. Hangi seviyede ne istesek var orta yerde.

Bu değiş tokuşu yaptıktan sonra belli bir senteze ulaşacağını biliyor. Ve daha üst bir seviyenin bilgisine muhtaç olduğunun da farkındadır. Sonunda karşısına, İsa'nın deyişiyle bir dar kapı çıkacaktır. Yani belli boyutları yakalamış, binlerce yıllık tecrübeden sonra belli bir kapasiteye ulaşmış olanların geçebileceği bir yer. Geçemeyenler de kuşkusuz olacaktır. Bunun varlığın özünü ilgisiz yoktur. Bu gene varlığın seçmiş olduğu bir yoldur, buraya kadar yapabilmiştir. İmkân zaten bitmeyecektir. Başka yollardan yürüyeceklerdir.

DÜNYAYLA KARŞILIKLI ALIŞVERİŞİMİZ

Bu okulun sonlarına yavaş yavaş yaklaşmaktayız. Dünya yapabileceği her şeyi yapmış ve üzerindeki varlıkların eğitim görebilmeleri için her türlü etkiyi de vermiştir. O etkiyi verirken diğer yandan da bizden görmüş olduğu tepki yoluyla kendisini geliştirmiştir.

Dünya bugün bu statüdeyse Büyük Değişimden sonra aurası ve etkisi şu anki düzeyin çok üstünde olacaktır. Daha süptil bir dünya oluşacaktır. Fizik dünya kendini feda ederken, ruhtan almış olduğu pek çok bilgi ve dersler vardır. Genel bir dayanışma içinde olarak ondan bir şey alır-

ken bizler de ona bir şeyler vermişizdir.

Bu nedenle Dünyaya ve bedenimize teşekkür etmemiz gereklidir. Bunca zamandır bizlere hizmet ettiği için. Bedenimizin bizlere vermiş olduğu duyular bizim için çok özel bilgi kanallarıdır. Bu duyularımız olmasaydı bizler maddeyi anlayamazdık.

ENERJİ ve CANLILIK

Evrende cansız diye bir şey yoktur. Bütün gördüğümüz şeyler, madde dediğimiz çok yüksek vibrasyonel katmanlara sahip bir varlığın izdüşümleridir. Yani madde de canlıdır, aynı zamanda şuuruldur da.

Etki sahibi olan her şey şuuruldur. Bu bir lîkedir. Bir şey tesir meydana getiriyorsa o şuurulu bir varlıktır. Maddenin, bizim üzerimizde etkisi olmadığını söyleyemeyiz. Hatta giderek onun daha fazla esiri oluyuz, yani giderek güçlenmektedir. Etki demek şuurulu faaliyet demektir. Bir tesir, bir hareket, eylem nasıl meydana gelir? Hedefsiz, amaçsız bir etki olabilir mi? Mümkün değildir.

Gördüğümüz fizik plato bir hizmet amacıyla ruh varlığına eşlik etmektedir. Madde bu platoya kendisini formsuz olarak yerleştirmiştir. Form alması, şekle dönüşmesi onun boyutlaşması demektir. Eğer boyutu, yani şekli yoksa, bu madde enerji hâlinde dir.

Bizler, bitkiler ya da hayvanlar canlılığın birer formlarını temsil ediyoruz. Evrende canlılık sadece bu üç tipte değildir. Sonuz derecede bir dirilik vardır.

Demek ki maddenin bu plato üzerindeki asıl hizmeti, kendini ruh varlığının, ruh enerjisi-

sinin emrine tahsis etmesidir. Ancak bu, kendini kurban ya da feda ediş tarzında değildir. Çünkü madde enerjisinin de gelişmesi için kendisinden daha yüksek bir enerjiden, **endüksiyon** yoluyla etkilenmesi gerekir. Tahrike ihtiyacı vardır. Bu gelişmeyi ondan yüce olan ruh enerjisi sağlar.

Endüksiyonun çalışma ilkesini çok iyi bilmek ve anlamak gereklidir. Psikosomatik rahatsızlıklarda enerji akışlarının bozulması söz konusudur. Mantali harekete geçerek fiziğe etkiye bulunmak ve o rahatsızlığı yenmek mümkündür. Şifacılıkta endüksiyon sistemi uygulanır.

Mantal düzeyimizi reorganize ederek ondan devamlı surette etki yayınına başlatabiliriz. Muhakkak biyolojik alana yayılacaktır. Bu, evreni yöneten bir yasadır. Yukarısı bizi etkileyebilir. Enerjisini küçültüp bizim uyum kabiliyetimize uygun hâle getirerek onu bize verir.

Enerji ve etki aynı zamanda olur. Etkinin bulunduğu yerde muhakkak bir enerjiyi görürüz. Enerjiyi gördüğümüz zaman onu bir şekle sokmamız mümkün değildir. Bu bakımdan bazı ekoller, Tanrı hakkındaki fikirlerini, "O sonsuz enerjidir." diye ifade ederler. Sonsuz enerji sonsuz etki demektir. Ne başı ne de sonu vardır. Sürekli var olandır.

İşte asıl mesele enerjisi anlamaktır. Madde bir enerji birimidir. Ruh bir enerjidir. Hayat, enerjilerin bir araya gelmesinden meydana gelen bir başka olgudur. Can, bazı enerjilerin bir araya gelişinden sonra ortaya çıkan bir tezahür şeklidir. Canlı olarak tezahür ediyor. Madde de enerjetik bir yapıya sahip olduğu için etki sahibidir.

KÖPRÜ

Çağırılan, çağırana doğru,
Kalpler umut dolu.
Başlarında defne taşları,
Yolu tutmak bütün amaçları.
Karşıdan görünüyor sırat derken,
Kendilerini üzerinde buluverdiler.
Kıldan ince, kılıçtan keskin,
Bitmez, tükenmez uzanan,
Uzadıkça daralan.
Öyle zor ki ayakta durmak,
Değil düşenleri kaldırmak,
Kendimizi nasıl sağlama alsak,
Şu köprüyü nasıl ışıklandırsak.
Kaysak ışıktan yoldan,
Geçebilsek büyük nurdan,
Arınsak parıltısıyla,
Yansak rüzgârıyla.
Yolun başında bekleyenler,
Cesaret alarak ilerleyenlerden,
Ürkek adımlarla yokluyorlar,
Kendilerini zorluyorlar.
Er geç geçecekleri bu köprü,
Üzeri kat kat örtü,
Gördükçe toplanan,
Topladıkça yenisi açılan,
İnsanı çıldirtan köprü.
Ulaşana kadar dibine.
Sarartan, solduran, yoğuran köprü,
Sonunda gerçek yolu bulduran köprü.

Gerçek Krallık

DUYGULARA HÂKİMİYET

Fulya DEMİREL

DÜNYAMIZDA ve çevremizde olup biten olaylara daha dikkatli ve araştırmacı bir gözle bakacak olursak görürüz ki, her olayın ayrı bir dili var ve şu aralarda meydana gelen bütün olaylar aynı ortak dili paylaşıyor ve sanki bizlere şunları söylüyor:

"Yeni bir çağ başlıyor, değişmek ve yeni çağa ayak uydurmak istiyorsan, bağımlılıklarından kurtul, rölatif değer yargılarına gerektiğinden fazla kapılma ve hiç durmadan değişime, yeniyeye açık ol."

Bugün artık milyonlarca kişi, varlığın özü, aslı, doğa ve metafizik üzerine ciddi sorular sormaya başladılar. Bir değişim müjdesi, iç varlıklarından dışarıya doğru taşarcasına bugüne kadar ihmal ettikleri maddeötesi ya da duyulardışı algılamalarla ilgili konulara yöneliyorlar. Araştırıyor, düşünüyor ve bu konularla ilgili bilgi alışverişinde bulunmak istiyorlar.

İnsanın bu ataklığına, bu gelişme ihtiyacına kim ya da kimler cevap verecektir? Bu hızlı değişime kılavuzluk edecek, yol gösterecek olan bazı kurumlar da aynı hızla değişiyor mu? Yoksa insan, iç varlığını tanımak istediği bu dönemde ortada mı kalacak? Tabii ki hayır! Yeni bilgiye hazır olduğunda, yeni ile karşılaşma zamanı geldiğinde, bu ihtiyaç, topyekün bir şekilde Kozmik İdareciler tarafından her zaman değişik bilgi aktarma metotları kullanılarak karşılanmıştır. Şimdi de bugüne kadar hiç karşılaşmamış bir Bilgi ile karşılaşmak mukadderidir.

Günümüz insanı son derece zor şartlar altında yoluna devam etmeye çalışmaktadır. Uyanış süreci yaşanan büyük karmaşa her yanımızdan

bizi sarıp sarmalamaktadır ve iç varlığımızın ihtiyacı olan bilgiyi, ne din ne de bilim verememektedir. Kendi kendimize çeşitli formüller bulmaya çalışıyoruz ama bilgi eksikliğinden ötürü hep tökezliyoruz.

Şu dönem içinde yapabileceğimiz en güzel araştırma, iç varlığımızla ve kendimizi tanımakla ilgili araştırmadır.

Acaba kendimizi ne kadar tanıyoruz? Mas-kelerimiz nelerdir? Hangi yönlerimiz zayıf, hangileri güçlü? Neleri değiştirebiliriz? Neleri şimdilik değiştiremeyiz ama hiç olmazsa gözlemleyebiliriz?

Bütün bu iç araştırmalar bizi şu anda bulunduğumuz karmaşa ve kargaşadan en az birkaç adım ileriye götürecektir araştırmalardır. İç varlığını araştırmaya yönelen insan, kendisi ile her karşılaşmasında başkaları ile olan sorunlarını da çözer, çünkü karşısındaki insanda gördüğü kusurun aynı zamanda kendi içindeki kusur olduğunu fark eder.

Karşımızdaki insanların bize hep cephe aldıklarını sanırız. Oysa bu menfi alanın aslında bizim tarafımızdan yaratıldığını görmek, kendini tanıma da atılacak en büyük adımdır. Sorunları, etrafında dans edencesine ya da bir matadorun kızgın boğayı son derece esnek bir ayak hareketiyle dışlaması gibi halledemediğimiz sürece işimiz zor.

Kuşkusuz her insanın etrafında kendini araya katmadan rahatlıkla dolaşabileceği alanları vardır, ama bunların sayısını arttırmak çok önemli!

İki partnerin, dönüşün ve bir oluşun farkına vardıkları nokta o dansın merkezi noktasıdır. Yaşam da buna benzer, yaşam bizim partnerimizdir ve yaşamla aramızdaki dansa kendimizi rahatça bırakabilmemiz için belli merkez noktalarını iyi kavramamız gerekir.

Bizce burada yapılacak en iyi şey, kendimizle yüz yüze gelmekten korkmamak!

Kendimizi, bastırılmış duygularımızı ve komplekslerimizi tanıdığımız takdirde üstesinden gelebileceğimiz hiçbir engel yoktur. Yapacağımız şey basit: Bir an için duygularımızı tartıp ne durumda bulunduğumuzu kendimize itiraf etmek gerekiyor.

Bizler elde etmek istediğimiz iç denge ve huzuru bir dış etkinin birdenbire oluşturacağı kimyasal bir tepki gibi algılarız. Birine aşık olursak, iyi bir işe girsek ya da iyi bir doktora rastlarsak sanırız ki sorunlar bir ilâç almışçasına düzelinecek. Halbuki her değerli şey gibi, iç dengeyi sağlamak da sürekli bir çaba ve özen ister. Değişmek istiyorsanız, kişiliğinizin yeni keşfettiğiniz özelliklerini sürekli olarak düşünmelisiniz. Bıkmadan, usanmadan yeniden gözden geçirmeli, tartmalısınız. Duygusal olarak dengede kalabilmek ve stresten kurtulmak tıpkı fiziksel form tutmak gibi sürekli çaba isteyen bir uğraştır.

DUYGULARA HÂKİMİYET

Duygulara hâkimiyet ve değişim kolay değildir. Herhangi bir stresten veya depresif hâlden aniden kurtulup, bir aydınlanma süreci içine girmek pek mümkün değildir. Aksine çözmeye çalıştıkça karmaşık olaylar zinciri birbiri ardına eklenir. Bastırılmış, su üstüne çıkmasına dayanamadığımız, yüzleşmekten korktuğumuz bir duyguyu didiklemenin getireceği huzursuzluğu yaşamadan değişim gerçekleşmez. Bastırılmış olduğumuz herhangi bir duygu ve beraberindeki içgüdüsel dürtülerin bize ait olduğunu, onlardan korkmak ya da kaçmakla bir yere varamayacağımızı, aslında kendi üzerinde ciddi bir çalışma yapmamış bütün insanların benzer duygu ve dürtüleri taşıdığını fark ettikçe huzursuzluğumuz azalır.

Önce bir iç sıkıntısı, huzursuzluk tarzında ortaya çıkan, kendi varlığımızın tanımak istemediğimiz yanları daha sonra onların da bizim bir hâlimiz olduğu ön kabulüyle biraz yatışır ve bir tür kendini olduğu gibi kabulleniş devri başlar. Bunun ardından da gerçek değişimi başlatacak olan karar alma ve uygulamayla ilgili olan dinamik dönem başlar.

Demek ki değişimin aşığı yukarı üç zorlu evresi vardır ve bu evreler tamamlanmadan "değişim" demek yeni bir kandırmaca ve oyalamaca dönemini başlatmaktan ibarettir. Doğal olarak bir savunma mekanizması tarzında dinlenebilmek ve yeni bir dengeye adapte olabilmek için ara devrelere de ihtiyacımız vardır. Burada önemli olan husus kendimizi kandırmamaktır. "Henüz şu yanımı değiştirebilecek gücü kendimde bulamıyorum ama ben bu noktayı gördüm." diyebilmek değişim sürecini başlatmak demektir.

DUYGULARIMIZI TANIYOR MUYUZ?

İnsan duyuları ve duyguları ile yaşayan bir

Tüm ayrılıkların sebebi: Duyguların kontrolünü elden kaçırmak

varlıktır. Duyu ve duyguları önce tanımak sonra da kontrol etmek yaşantımızın en önemli meselelerinden biridir. Bizlerse çeşitli olayların üzerimizdeki yoğun baskısını çözmeye çalışmaktansa genellikle savunma mekanizmaları kullanırız. Eğer savunmaları çok fazla kullanıyorsanız yaşamınızdaki önemli konulardan kaçırıyorsunuz demektir.

Duyguları iyi tanımak için savunma mekanizmalarımızı iyi tanımak gerekir. Savunmalara dayanarak yaşamak, acı dolu anılar ve duygularla başa çıkmanın tek yolu değildir. Kendimizi suçlu, kızgın veya kırgın hissettiğimiz gerçeğinden kaçmak yerine bu anıları ve duyguları su yüzüne çıkarıp tartmakla, yarattığı sorunları ve acıları azaltabiliriz.

Savunma mekanizmalarını ne kadar kullandığımızı ölçmek için kendimize bazı testler uygulayabiliriz. Önemli kabul ettiğiniz bir olayınızı bir kâğıda yazın, tepkinizi düşünün, onu da yazın.

Daha sonra tepkinizi şu üç soruyla ölçün.

1- Anlattığınız duruma tepki gösterirken neler hissettiniz? Tepkiniz bir duyguyu anlatmak tarzında mıydı?

2- Duruma karşı tepkiniz kızgınlık veya üzüntüyse, bu duygunun ne kadar makul olduğunu tartmaya çalışın.

3- Kızgınlığınız veya üzüntünüz kabul edilebilir bir ölçüde mi, yoksa karşılaşmak istemediğiniz daha derin ve daha gerçek bir duyguyu engellemek için mi bunları kullandınız?

Duygusal savunmaları saptayabilmek için ciddi bir özeleştiri gerekir. Tepkinizin ilk yüzeyini aşıp daha derinlere inmeye çalışın ve buralarda hangi duygular olduğunu keşfedin. Objektif olmak içinse bir başka insanın aynı durumdaki tepkisinin makul olup olmadığını veya bir başka duygunun işe karışmış olup olmadığını düşünün.

Duygusal savunmalar, altındaki acıyı gizlemek için yanlış bir biçimde ya da sapıtarak kullanı-

lan duygulardır. Çoğu insanın başvurduğu sulu-
gözlülük daha çok aşırı kızgınlığı gizlemek ya da
suçluluk duygusunu kapatmak için kullanılır. Öfke
ve kızgınlık da aynı biçimde devreye girer.

İKİ ÇEŞİT ÖFKE VARDIR

Öfkelerimiz genelde iki çeşittir. Biri, bir sal-
dırı ya da tehdide tepki olarak gösterilen "makul öf-
ke"dir. Diğeri ise, psikolojik bir çatışma, kızgınlık
hissi, güvensizlik veya yetersizlik duygularından
kaynaklanan kızgınlıktır.

İkinci tip öfke yapı olarak savunmaya yöne-
lidir. İnsanın geçici olarak kendini güçlü hissetme-
sini sağlayarak, güçsüzlük duygusunu maskeler.
Belli durumlarda kızgınlık makul ve gereklidir. Bazı
durumlarda ise daha derin duyguları gizlemek için
başvurulan bir savunmadır. Nasıl sulugözlülük ve
depresyon kızgınlığa karşı bir savunma olarak kul-
lanılıyorsa, yüzeysel kızgınlık ve öfke de, acı, ısti-
rap, aldatılmışlık, kurban edilmişlik hissine protesto
olarak kullanılmaktadır. Kızmak, kırgınlığı belli et-
mekten daha kolay geliyorsa da çözüm değildir.

Bugün çevremizde yaşamakta olan binler-
ce kronik kızgın insan var. Bu insanlar ailelerinde ve
çevrelerindeki çeşitli insanlara karşı öfke doludur-
lar. Ama bu görünüşteki öfkenin altında müthiş bir
acı yatar. Kızgınlıklarının altında yatan gerçek duy-
guyu anlayıp yaşamak yerine kestirme yol zannet-
tikleri öfkeyi ve kavgayı seçerler ama öfkelenmek
ve kızmak için de ayrıca bir çaba harcar, müthiş
bir enerji kaybına, yorgunluğa, strese, depresyona
neden olurlar. Negatif bir enerji alanı kullanarak,
kendini yaşam ve beslenme kaynaklarını kuruturlar
ama bütün bunlara rağmen gerçek duygularıyla
yüz yüze gelmekten kaçınırlar.

Eşine, dostuna, aile çevresine her fırsatta
söylenen insanların aslında eşlerine ve yakınlarına
karşı duydukları hislerde ciddi sorunlar bulunur ve
mutlaka gözden geçirilmelidirler.

BAŞKA İNSANLARLA DUYGUSAL PAYLAŞIMA GİRMEK VE YAKINLIK YAŞAMIN TEMELİDİR

Başka insanlarla duygusal paylaşım gir-
mek ve yakınlaşma; diğer insanların sizin en önemli
düşünceleriniz ve duygularınızı görmelerine izin
vermek demektir ki, gurur, kibir, öfke gibi bizi ket-
meden, durduran menfi duygularımızın nötralizas-
yonu ancak bu şekilde gerçekleşir.

Böylesine dostane bir ilişki diğer insanların

sizce yardımcı olmalarına izin vermek demektir. Ya-
kınlığın, samimiyetin, gerçekten iyileştirici bir etkisi
ve pozitif alanı vardır ve gurur, kibir, kendini diğerle-
rinden üstün görme gibi menfi duygularımız için de
bir ilâç ve panzehir özelliği taşır. Yakınlığın karşısı,
fiziksel ve duygusal soyutlanmadır, bir tür çevre-
nizdeki dünya ile ilişkiyi kesmektir. Kendinizi so-
yutladığınız zaman sizinle yakın çevreniz arasında
bilgi ve duygu alışverişi durur. Her şey düşüncenin
duygu ile bütünleşmesinden meydana geldiği için
hissedişi, sezişi arttırmak, duygusallığa değil de
duyguya önem vermeyi gerektirir. Tanrı, tüm varlık-
ların içinde yaygın yapan kozmik güç ya da hiç ke-
silmeyen sonsuz bir enerji ise eğer; Bütünsel Olan,
bizlerden akarken duygu, hissediş ve gerçek sezgi
ortaya çıkar ama daha sonra egomuz ve bencilliği-
miz nedeniyle kirlenerek, kararak ağır zincirler gibi
ayağımıza bağ oluşturan bir tür duygusallığa dönü-
şür.

İnsan sadece yakınlık ve yakınlaşma kana-
lıyla kendini dışa açabilir. Zaman zaman diğer var-
lıklarla bu tür şuurlu özdeşleşmenin, hem kişiliğimi-
ze, hem ruh sağlığınıza, hem de çevremize yarar-
ları büyüktür.

Daha geniş anlamda diğer insanlarla yakınlık
kurmak ve yakınlaşmak yaşamın temelidir. Eğer
bir Birlik Alanı varsa, bu alana kendimizi soyutlaya-
rak ulaşamayız.

Sabah gazete bayiiine "Günaydın!" demek-
ten, iş arkadaşlarıyla dengeli bir diyalog kurmaya,
evde sizi bekleyen insana veya insanlara kavuşma
sevincine, bir akşam yemeğinde dostlarla buluş-
maya, dostlarınızın ve ebeveynlerinizin telefonla
hatırını sormaya kadar uzanan bu geniş yelpaze,
insana insan olduğunu, diğer varlıklardan ve onla-
rın sorunlarından, sevinçlerinden ayrı olmadığını
anlatabilecek hatta kanıtlayabilecek tek yoldur.

Samimiyeti, içtenliği, dostluğu, varlık sevgi-
sini ortadan kaldırdığınız zaman bu alışverişlerin,
bu ilişkilerin hepsi ortadan kalkar. Oysa kendimize
ve çevremize daha dikkatlice ve yepyeni gözlükler-
le bakmaya başlarsak görürüz ki, bu insanca alış-
verişlerin, ilişkilerin, birbirine akışların tümü birleşti-
ğinde sonuç olarak bizim varlığımız bir doluluk, din-
gellik, mutluluk ve huzur hissi ile doluyor.

Stres ve depresyonun da en iyi çözümü çev-
re ile insanca ilişkiler kurmaktan geçer.

Böylesine köklü ve pozitif bir değişim adına
kendini üzerimizde çalışmalar yapmak, katlanacağı-
mız bütün sıkıntılara değer. Kendimizdeki değiş-
meleri izlemeye başladıkça zamane içinde olmamız
yolun pratik sonuçlarını da almaya başlıyoruz de-
mektir.

EVRENİN OLUŞUMLARI

ve ENERJİLERİ

Yazan: Prof. Ervin Laszlo
Çev: Ayhan Tolaybenk

YENİ bilimin, oluşmakta olan evrenle ilgili yeni kavramları arasında onun, **bütünleşik ve kendi kendine enerji sağlayan bir sistemden oluşması nedeniyle, kendi kendini yaratan bir bütünlük olduğu bulunmaktadır.** Bu bütünlüğün parçaları temelde ayrı değil; sadece o bütünlüğü oluşturan, birbiri için gerekli unsurlarıdır. Evrendeki her "şey" dengeli bir "olay"dır ve her olay diğer tüm olayların toplam sonucudur.

19.yy'ın sonlarında William Hamilton ile Karl Gustav Jacobi, tüm yerel olayların bütün bir alanın fonksiyonu olarak davranmasının mümkün olduğunu göstermişlerdi. Her özel hareket, ayrı ayrı mekanik kuvvetlerin sonu-

cundan ziyade, hep önceki hareketin bir fonksiyonu olabilmektedir. Hamilton-Jacobi evreninde şeyler ve olaylar ayrı realiteler değil, birbiri içinden bağlantılı bir bütünde birbirleriyle etkileşen dalgaların sonucudur. Bu nedenle özel olaylar uçsuz bucaksız bir deniz üzerindeki küçük teknelere benzer. Onların hareketleri o denizi saran tüm dalgaların birbirlerine karıştıkları noktalar tarafından belirlenmektedir. Şeylerin ve olayların bu şekilde ortaya çıktığı bir evren, onların ayrı ayrı yörüngeler boyunca özel noktalarda hareket eden bağımsız kuvvetlerin sonucunda çıktığı bir evrenden çok farklıdır.

Birbirleriyle etkileşim hâlindeki dalgalardan oluşan bir evren kavramı bilim adamlarınca yüz yıldan fazla bir süredir bilinmekte, ancak yeni yeni ciddiye alınmaktadır. Çünkü şimdiye kadar bilim Newton'a ait mekanik bir evren kavramı üzerinde kurulmuş durumdaydı. Ki bu evrende hareket, ayrı ayrı parçacıkların yörüngesi üzerin-

de hareket eden bağımsız kuvvetler açısından ele alınmaktaydı. Diğer bir sebep de, Hamilton-Jacobi bakış açısıyla olayların ve hareketlerin hesabını yapmanın ancak olaylar ve etkileşimler sayısal bakımdan az olduğu zaman mümkün olmasındaydı. Sonunda Hamilton-Jacobi teorisinin pratik uygulamaları, temel kavramları başaşağı çevirdi: Bilim adamları bu teoriyi olayların küçük parçalarını, sanki bu parçalar dünyanın geri kalan kısmından ayrı ve bağımsızmış gibi hesap etmede kullandılar. Olayların tüm parçalarının, bütün hâlindeki evrenin oluşturduğu daha geniş bir parça içindeki etkileşimlerin bir sonucu olduğunu göz ardı ettiler.

Günümüzde ise evrenin bütünselliği yeniden keşfedilmiş durumda. Bütünün üstünlüğü yeni kozmolojide temel önem taşımaktadır. Ki durumları zamanla evrimini sürdürürken, herhangi bir andaki evrenin durumu, zaman, mekân ve maddenin parametrelerini bir bütün hâlinde belirleyen evrensel sabitlerin

fonksiyonları olarak görülmektedir. Ayrıca Bütün ve alan kavramları yeni fizikte ön plâna çıktı. Bu fizikte parçacığın durumuna ait belirli değerler, parçacığın, içine konulduğu genel parçanın sonucu olarak görülmektedir. Yani o genel parça evrendeki tüm parçacıkları içine almaktadır.

Hamilton-Jacobi evreninde bütün olaylar birbirini beraberce meydana getirir ve belirlerler. Bu nedenle ne tek bir sebep ne de birbirinden soyutlanmış sonuç vardır. Ne kadar küçük ve ne kadar yöresel olursa olsun, meydana gelen her şey daha önce meydana gelmiş olan her şeyin sonucudur ve daha sonra meydana gelecek olan her şeyin sebebinin bir parçasıdır. Evren, etkileşim hâlindeki dalgalardan oluşmuş bir sistemdir: En küçük bir düzensizliğin etkisinin tüm alan içinde yayıldığı bir denizdir.

Ancak tüm gözlenebilen ve bilinebilen olayların içinde yer aldığı bu kozmik deniz nasıl bir şeydir? Klâsik filozoflar bu soruyu madde, şuur ya da ikisinin bir birleşimi olarak ele aldılar. Büyük metafizikçiler ya materyalist ya idealist ya da düalisttir. Ancak yeni fizik bilimlere göre evrenin dokusu madde ya da düşünce, fizik ya da psişe gibi farklı ve bağımsız gerçeklere ayrılmaz. Yeni kozmolojideki gerçekçi bir yoruma göre evreni oluşturan bir tür deniz vardır ve de bu enerjidir. Ancak enerji, bir buhar makine-

sindeki pistonu harekete geçiren enerji gibi basit bir kavram değildir. Yeni anlayışlara göre enerji geniş ve temel bir kategori, birçok şekle girebilen bir realite niteliğindedir.

O şekillerden biri, Einstein'ın ünlü $E = mc^2$ denkleminde belirttiği gibi, maddedir. Başka bir durumda, ısı ya da ışık olarak görünebilir, ki bu termodinamiğin konusudur. Ve bu şekillerden birinde de enerji gerçek değil, sadece potansiyel olarak bulunur: Bu, içinde gözlemlenen madde enerjileri ile ısı yayan ısı enerjilerinin ortaya çıktığı "kuantum boşluğudur". Değişik şekillere bürünebilen temel realite olarak enerji bugün yeni kozmolojilerde en kapsamlı yeri tutmaktadır.

Bu teorilerden yola çıkarak ortaya konan evrenin görünümü, devresel olarak kendi kendini yenileyen, kendi kendini organize eden bir bütünü göstermektedir. Bu bütün içinde kuantum boşluğunun rolü en ön plândadır. Kozmik doğumda madde ve yerçekimine bölünen bu "boşluktur" (aslında potansiyel enerjiyle dolu bir doluluk). Ve evrenin oluşumunun ilk anlarında evrendeki maddi yapıyı birleşik hâle getiren aynı boşluktur.

Eğer en yeni kozmolojilerin, evrenin yapısıyla ilgili değerlendirmelerinin geçerli olduğu varsayılırsa, gözlemlenmiş ve gözlemlenebilen dünya, periyodik olarak, potansiyel enerjilerden oluşan sonsuz bir denizden ortaya çıkmaktadır. Evrimleşen bir

gerçeklik ile korunan derin yapının etkileşimi değişik yorumlara olanak sağlamaktadır. David Bohm'un "içrek" ve "dışrak" düzen diye yaptığı ayrıma destek vermektedir. İçrek olan, her şeyin birbirine hem zamandan hem de mekândan bağımsız olarak belirlendiği derin yapıdır. Dışrak olan ise şeylerin ve olayların zaman ve mekân içinde evrimleştiği, gözlemlenebilir düzeydir. Eğer birisi tutup da kuantum boşluğunu Eflâtun'un, ezelden beri, önceden belirlenmiş daha yüksek gerçeklikleri olarak görmesine itiraz ederse (birçok fizikçinin yapmakta olduğu gibi), o kişi evrenin fizik hâle geçmiş madde enerjileriyle potansiyel boşluk enerjilerini aynı kozmik gerçekliğin bir parçası olarak görmek durumundadır. Bu durumda kuantumaltı alan teorisine göz atabiliriz. Bu teori, hem kozmik hem de biyosferik evrimin gözlemlenebilen gidişini, kuantum boşluğunun oluşturduğu enerji alanı ile zaman ve mekân içinde fizik hâle geçmiş madde-enerjiler arasında sabit bir etkileşimin sonucu olarak açıklamaktadır.

DOĞU FELSEFESİYLE PARALELLİK

Gözlemleyebildiğimiz her şeye periyodik olarak kaynaklık eden evrende derin bir düzeyin bulunduğu fikrinin ayrıntısal ve kanıtsal olarak ele alınışı yeni bir olgudur. Ancak bunun temelleri binlerce yıldan beri Doğu düşüncesin-

de sezgisel olarak yer almaktadır. Çinliler buna chi adını vermektedir. Ki bu, ardi arkası kesilmeyen mücadeleler hâlindeki fizik dünyanın ikiliğinin sebebi evrensel zıtlıkları oluşturan yin ve yang'ın tohumlarını içinde barındıran başlangıçtaki birliklidir. Aslı, farklı hâle getirilmemiş kaynak anlamındaki Sanskritçe sözcük "mulaprakriti"de de bu vardır. Ki bu kaynaktan, bir yükselişin ardından gelen iniş aracılığıyla her şey meydana çıkmaktadır. Çinlilerin Tao'su bu önseziyi sembolik bir dille ifade etmektedir. Lao Tzu şöyle demektedir: "Gök ve yer yaratılmadan önce bir karanlık vardı. Sakin ve sessiz. Tek başına, yapayalnız, değişmeden; her yerde hareket etmekte, yorulmadan. Göklerin altındaki her şeyin anası bu olmalı. Adını bilmiyorum ama buna Tao diyorum." Hintlilerin Upanişadları'nda da bu "her şeyin anası" Brahman'dır, evrenin bölünmez ve sonsuz temeli. Duyularımızla algıladığımız dünya bu hiç değişmeyen ve yok olmayan küre'den çıkmış doğal ve kendi kendine meydana gelen bir oluşumdur: "...Brahman büyür ve gelişir; ondan madde doğmuştur, maddeden hayat, düşünce, gerçek ve ölümsüzlük doğmuştur..."

En yeni kozmolojilerde tekrarlanan görünüm belki de en çarpıcı şekilde Raja-yoga'da (Patanjali'nin Yoga-

Suñralarında açıklanmış ve Doğu bilgelerince insan ile tanrılık arasındaki birliği gerçekleştirebilecek en yetkin yol olarak tasvir edilen "krallara lâyük yol") bulunmaktadır. Yogi Svami Vivekananda Raja-yoga'nın kozmolojisini iki temel öge hâlinde belirtmektedir: Akaşa ve Prana. Akaşa var olan her şeyin temelini oluşturan madde; Prana ise hareket ederek her şeye şekil veren en büyük (ilk?) enerjidir. Başlangıçta sadece Akaşa vardı ve sonunda da sadece Akaşa olacaktır. Akaşa güneş olur, dünya, ay, yıldızlar ve kuyruklu yıldızlar olur. Ayrıca hayvan ve insan bedeni, bitki ve var olan her şey olur. Prana ise Akaşa içinde var olan sonsuz ve her yerde ve her zaman hazır olan güçtür. Prana hareket, çekim ve manyetizma demektir. İnsan hareketlerinde, bedeninin sinir akımlarında vardır, hatta düşünce gücünde. Kozmik bir evrenin sonunda bütün güçler Prana'ya geri dönerler, tıpkı bütün şeylerin Akaşa'ya dönecekleri gibi. Akaşa pasif değildir; efsanevi "Akaşik kayıt" olarak, evrende meydana gelen her şeyin izlerini muhafaza eder.

Bugüne kadar Hint filozofları hep benzetmeli görüşler sundular. Örneğin Kundalini Hareketinin kurucusu Gopi Krishna evrenin, buzdağlarıyla delik deşik bir hâlde bulunan sınırsız bir ok-

yanus olduğundan söz etmektedir. Okyanus duyularımıza kapalı bir durumdur ancak, alttaki suyun değişim hâlindeki görünümü olan dev buzdağları algılanabilmektedir. Dünyayı duyularımızla algıladığımız zaman sadece buzdağlarını görmekteyiz, fakat onu içsel bir gözle göreceksak, buzdağları ortadan kaybolacak ve her yanı kaplamış olan su algılanacaktır. Okyanus, zaman ve mekânı kaplamaktadır. Realitenin temeli budur: Görünebilen dünyanın enerjileri, onun yaratıcı potansiyeli içinde saklı, başlangıçta var olan enerjiden çıkmaktadır.

Yüzeysel yaklaşımlar ve kültürlerle sınırlı sembolizmler ortadan kaldırıldığında, Doğu felsefesinin yıllarca sürmüş anlayışı ile fiziksel kozmoloji biliminin en yeni yorumları arasındaki anlamlı bir anlaşmayla başbaşa kalırız. Bu tamamen bir tesadüf eseri midir? Hiç de değil. Eğer bir kavram gerçekten sağlam ve güvenilirse, hiç de tamamen yeni bir şey değildir o. En derin anlayış ve sezgiler insan şuurunda yeniden hatırlanır. Yeni bilimin yapabileceği en iyi şey, uygarlığın doğuşundan bu yana düşünen insanların neleri sezdiğini apaçık ve ayrıntılı bir şekilde ifade etmektir.

(The Scientific and Medical Network, Ağustos 1992'den özetlenmiştir.)

İNSANLIK ÇORBASINDA TUZ OLMAK

(Geçen Sayıdan Devam)

Süleyman GÖKER

İNSANI KENDİ VİCDANI UYANDIRIR

UYANMANIN, uyanık şuurlu ya da açık şuurlu olmanın da yöntemleri vardır. Bugün artık eski zamanlardaki gibi mürşitlik ve müritlik düzeniyle gelişme, geliştirme yöntemi büyük ölçüde ortadan kalkmıştır. Bugün kullanılan yöntem; kişinin kendi vicdanî yöntemidir. Önceleri, mürşide (mürebbiye) tam bir teslimiyetle bağlanılırdı. Onun sözleri Tanrı buyruğundan farksız sayılırdı. Kesinlikle küçümsenemeyecek bu yöntem birçok veli, Allah aşığı, diğer bir deyişle uyanık şuurlu sevgi insanı yetiştirmiştir. Bugün bile, onların sözleri ilgi uyandırmakta ve yol gösterici olmaktadır. Örneğin, Yunus Emre, Mevlâna gibi tüm insanlığı kucaklayan evrenselleşmiş birçok din ulu'su gönül adamı, bu yöntemle yetişmiştir.

Madde dünyasıyla ilgili her şeyde olduğu gibi, yöntemler de, geçicilik prensibine uyduğundan bu yöntem de, çağımızın yaşam tarzı ve dünyanın kalabalıklaşması gibi nedenlerle büyük ölçüde çağını kapatmıştır. Ancak, tanrısal aşk, diğer deyişle açık şuur denilen gerçek uyanıklık ya da evrenselleşme sürekli ve kalıcıdır. Bu sürekliliğin ve kalıcılığın içinden, yaratılan insanlar arasından da bu niteliğe ve yeteneğe sahip, istidatlı ve istekli olanlar çıkacak ve yeni yöntemler oluşturacaklardır. Nitekim bugün, "vicdanî yöntem" diğerlerinin yerine geçmiş olup, kişisel girişim ve çaba ile gerçekleşmektedir.

Yukarıda sözünü ettiğimiz "gerçeğe uyanışı" elde edebilmek için, kişinin öncelikle onu istemesi, yüreктen istemesi ilk ve kesin koşuldur. Sonra, kendi kendisiyle büyük ve sürekli bir savaşıma girişmeyi göze almalıdır. Bu

nun, uzun bir çaba, direnme (sebat) ve sabır göstermekle olabileceğini bilmek ve benimsemek gerekmektedir.

Bu isteme ve benimseme insanın üzerinde o derece egemen olmalı ki; âdeti, daha önceki yaşamından ölmeyi, yeni bir yaşam tarzı sürdürmeyi göze almalıdır. Eskiler buna, "ölmeden önce ölmek" derlerdi. Yani, daha önce egemen olan nefsi benlerin ölmesi, gerçek ve vicdanî ben'in egemen olması hâli.

Vicdanî ben'in egemenliği hâlinde insan, yaratıcısının varlığı ve yüceliği yanında, kendisinin bir hiç olduğunu farkına varır. Ve kendini, güçlü ve parlak güneş ışığının yanında hiçbir işlevi kalmayan bir mum ışığına benzetir. Bu benzetiş, bu şuura ve uyanıklığa varış, tam bir teslimiyetin başladığı andır. Sözde kalmaması gereken bu gerçek teslimiyet, insanın, karanlıklarda işlevini yerine getiren mum ışığı niteliğini değiştirmez. Aksine o karanlıklara, (dünyadaki yanlış yaşam tarzını seçenlere) çok

daha güçlü ve sonsuz bir kaynaktan, uyarıcı ışık aktarabilecek hâle gelmesi için gerekli ilk adımı atmış olur.

KENDİ KENDİNİ GÖZLEME UYANMANIN İLK ADIMIDIR

Bu kararlı ve kesin teslimiyetten sonra insan, kendi kendini sürekli olarak gözlemek (müşahede etmek) zorundadır. Gözlemekten kasıt; bütün düşüncelerini, davranışlarını, uygulamalarını, arzularını incelemesidir. Kısacası, kendi kendini göz altına almasıdır. Diğer bir söyleyişle; yaşam tarzını, gerçek ben'i olan vicdanî kişiliğiyle denetim altında tutmasıdır.

Kendi kendini inceleme ve gözleme başlı başına bir sanat dalıdır. Sanatların en zor olanı, yaşamın hemen her anında büyük ve sürekli çalışma ve çaba isteyen; istidat, yetenek, kararlılık gerektiren beceriler dizisidir. Bu sanatta başarı; kişinin kesin kararlılığına, kendi kendisine hiç yalan söylememesine, kendine karşı tam bir dürüstlük içinde bulunmasına ve öncelikle, kendi yanlışlarını ve zayıflıklarını kabullenmesine bağlıdır. Bunun için de, aynı kararlılık ve dürüstlikle yanlışlarını itiraf eden bir yanlışlar listesi hazırlanmalıdır. Bu liste, yapısal olduğu sanılan yanlışlar ve önemsemelikler, dikkatsizlikten yani, ihmallerden gelişen yanlışlar olarak, iki bölüm hâlinde oluş-

turulabilir. Bunlara birkaç örnek vermek gerekirse, yapısal olduğu sanılan yanlışlara örnek: Sinirlenmek, acelecilik, alınganlık veya aşırı duyarlılık, kin gütme, hırs, kıskançlık vs. Bunlara, doğrudan doğruya "yapısal" denilmeyip "yapısal olduğu sanılan" denilmesinin nedeni, bu tür yanlışların da, ihmalden gelişenler gibi, istenirse ve sürekli çaba ile giderilebilecek türden oluşlarıdır. Gelişmelerine ihmallerin ya da dikkatsizce ve önem vermeden üretilen söz ve davranışların neden olduğu yanlışlardan kinileri ise: Çok konuşmak, meraklılık, çekiştiricilik, gevezelik (boş konuşmak), sabırsızlık, düşüncesizce davranışlar, gurur, kibir, doymazlık, sevgisizlik, acımasızlık gibi yanlışlardır. Bunlar, ister yapısal, ister ihmaller nedeniyle olsun hepsi, nefsin ben'lerin çeşitli işlevleridir.

UYANMAK KOLAY DEĞİLDİR

İşte insanın, kendi kendine yalan söylemeden bu listeleri çıkarması ve onlara savaşı ilân etmesi bu kutsal sanatın öğrenciliğine başlamasıdır. Daha uygun bir deyişle, kendi kendisine hem öğrenci, hem de öğretmen oluşudur.

İlân edilen bu savaşta ilk cephe, olumsuz duygu, düşünce, konuşma ve davranışlara karşı açılmalıdır. Yanlışlar listesindeki maddelerden, kişi, kendi özellikleriyle daha yakın ilgisi olanları saptayıp

üzerlerine eğilmeli. İlk kurşunu onlara atmalıdır.

Sürekli vicdanî kimliği hatırdı tutarak başlattığı savaşta insan, olumsuz düşünce, söz ve duygularını dışladığı oranda, olumsuz etkilerden uzaklaştığını fark edecektir. Aynı şekilde olumlu söz, düşünce, davranış ve duygularından yansıyan etkilere tanık olacaktır. Bu tanık olma ile iradî gücünün arttığını, bu gücün neler yapabileceğini görecektir; işe daha da sıkı bir şekilde sarılarak sürdürecektir.

İNSANDAKİ ÜÇ MERKEZ

Daha önce de sözü edildiği gibi pek zor, büyük sabır ve çaba isteyen; insanın, kendini geliştirme sanatı ile ilgili olarak üzerinde çalışacağı, beyinsel yapısında bulunan üç ana merkezin rolleri inkâr edilemez. Bunlar, düşünce, duygu ve davranış merkezleridir. Bu merkezlerin uyumlu ve birlikte çalışmaları, insanı, kendi kendini incelemede ve gözlemlemede en yararlı ve verimli sonuçlara götürür. Oysa genelde, bu merkezlerden herhangi biri değişik zamanlarda biri aktif, diğeri pasif ya da tam karşıtı değişkenlikler gösterdikleri gibi, kişiler arasında da benzer değişkenlikleri gösterirler. Bu yola girmiş olan insana düşen, onların, özellikle düşünce ve davranış merkezlerinin uyumlu ve birlikte çalışmalarını sağlayabilmektir. Duygu merkezi ise diğer iki merkeze göre daha ince (lâtif) ve hassas bir aygittir.

Devamı S. 46'da

TIP ve İÇSEL ENERJİ

Robert O. Becker
Çev: Cengiz ÇEVRE

İNSAN bedeninin kendisini iyileştirmeyen bir makine olduğunu, sadece kuvvetli ilâçlar ve mekanik teknolojilerle tedavinin mümkün olduğunu söyleyen geleneksel tıbbı karşılık, "enerji tıbbı" denilen başka bir ekol de bedenin makineden başka bir şey olduğunu, kendi kendisini iyileştirebilme yeteneğinden başka, bilimin henüz kavrayamadığı başka etkinlikler gösterebildiğini de belirtmektedir.

İLK TIP KİTAPLARI

M.Ö. 2000 yılında Çin'deki Huang-Ti'nin "Sarı İmparatorun İç Tıp Kitabı" yazılmıştır. Burada bedensel enerjiye "chi" adı verilmekte ve bunun "yang"ve "yin" denilen zıt güçlerin dengelenmesiyle çalıştığı söylenmektedir. Hastalık durumu bu güçlerin dengesizliğinde ortaya çıkmaktadır. Dengeyi sağlamak için, akupunktur ve moksa (moxa) yakma tanıtılmak-

tadır. Akupunktur, bedende "meridyen" denilen iyi tanımlanmış belirli enerji noktalarına çok ince iğnelerin batırılmasıdır. Ek olarak mıknatıs taşı da aynı enerji noktalarına konulmaktadır. Öteki yöntem, moksa'nın (pamuk benzeri bir bitki) ağrıyan beden bölgelerinde yakılmasıdır. Her iki yöntemde de dış enerjinin iç enerjiyi etkilemesi gözlenmektedir. Akupunkturda bu dış enerji elektrikseldir; mıknatıs taşı konulması manyetiktir; moksa yakılması da ısı enerjisidir.

M.Ö. 2000 yılında Mısır'da "Kahun Papyrus" denilen bir belgede bitkilerden ve dualardan yararlanan tedaviler kullanılır. Mıknatıs taşı yine kullanılmaktadır.

Hint Vedaları'nda da M.Ö. 2000 yılında "siktavati" ya da "ashmana" denilen taş âletlerle tedavilerden söz edilir. Bunlar mıknatıs taşıdır.

Tibet rahipleri de, eğitimde, şuuru etkilemek için mıknatıs çubuklar kullanırlar.

Günümüze gelince, oluşmakta olan yeni tıp ekolüne göre artık bedenün büyüme ve iyileşmesini denetleyen içsel elektromanyetik enerji sistemlerimiz olduğunu biliyoruz. Bunlar beynin

etkinlik seviyesini ayarlar ve dünyanın doğal elektromanyetik çevresinden zamanlama bilgisi türeterek yaşamsal önemde biyolojik devreler üretir.

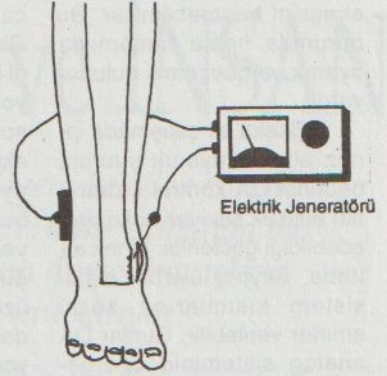
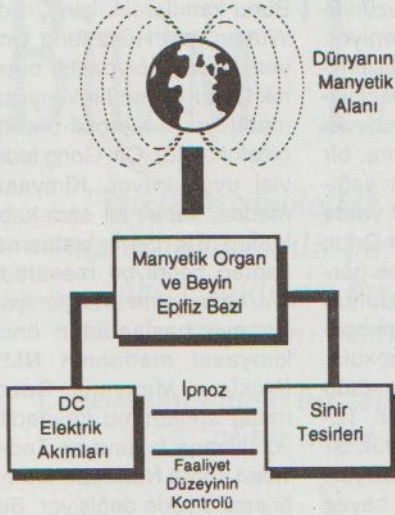
İnsan beynindeki elektiriksel kontrol sistemi, ABD'de özel bir âletle Doğru Akım (DA) ölçülerek bulunmaktadır. Uyanık şuurda ölçülen DA ile uyku veya anestezi durumunda DA'nın farklı olduğu hatta bazen sıfıra düştüğü gözlemlenmektedir.

İPNOZU ELEKTRİKSEL SİSTEME BAĞLAMA

Beynin nasıl işlediğini incelemek için ipnoz iyi bir başlangıçtır. (İpnoz konusunda ayrıntılı bilgi "İpnoz Gerçek Yüzü", Ergün Arıkdal, Ruh ve Madde Yayınları'nda bulunmaktadır.)

İpnozda, başın önden arkaya kadar olan DA potansiyeli, çok derin uykuda oluşana benzer bir düşme göstermiştir. İpnoz tekniğinde, ipnozcu, süjenin uyanık beyni ile temas kurup, süjenin uygulayacağı emirler, öneriler vb. verebilmektedir.

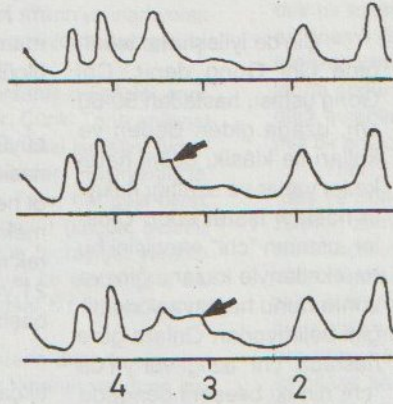
Anestezide ipnoz kullanımını da ameliyattaki acıyı ortadan kaldırmaktadır. Örneğin ABD'de yüksek tansiyon için yapılan tiroit ameliyatında

Yaralanma Onarma MEG Kas Hareketi Özel Duyular:
 Manyetik Alanı Göme, Işıltma,
 Dokunma, vb.

İkili Sinir Sisteminin Şematik Görünümü

Ayak bileğindeki bir kırık iyileşmemiştir. Kırığın içine doğrudan metal telden bir elektrot yerleştirildi ve bir DC akım üreticinin negatif ucuna takıldı. Pozitif uç ise kırığın tam karşısındaki bacağın derisi üzerindeki düz bir elektroda bağlandı. Ve akım kırık bölgeden geçmeye başladı. Sekiz hafta içinde de kırık iyileşti.

NMR (Nükleer Manyetik Rezonans) kimyasal maddeyi tarar. Üstteki, NMR'nin normal durumu; ortadaki ilk Chi Gong tedavisinden sonra, ikinci Chi Gong tedavisinden sonra. Tedaviden önce 2.5 noktasında tepe değere ulaşan rezonans, ilk tedavinin ardından daha da genişledi. 3'e yakın yeni bir tepe değere ulaştı. İkinci tedavi ilk bakıştaki 2.5 değerinde bir azalmaya yol açarken, ikinci tepe değeri boy olarak arttı ve 3'e yaklaştı. Bu NMR değişimleri kimyasal moleküllerin yapısının belirli bir bölümündeki artan bir değişimle ilişkili olabilir.

ipnoz kullanılarak gerçekleştirilen anestezide, süje, tansiyonunu ve kanamayı kontrol etmesini başarabilmiştir. Bu durumda hasta tamamıyla uyanık ve gevşemiş bulunuyordu.

Başka bir çalışmada ipnoz altında uyanık şuurun, bedeninin DA kontrol sisteminin etkinlik seviyesini kontrol edebildiği gösterildi. İpnoz altında, beyinin uyanık dijital sistem kısımlarına sözlü emirler verilebilir. Bunlar DA analog sisteminin operasyonlarını etkinlikle kontrol edebilir. İlkel analog sistem, büyüme ve iyileşmeyi kontrol ettiği için, belirli koşullarda uyanık düşüncenin iyileşmeye neden olacağı mümkün olmaktadır. Uyanık şuurun otonom sinir sistemini kontrol ettiği, (örneğin yapılan bir çalışmada kan akışı artırılmıştır) ayrıca bağışıklık sisteminin de uyanık şuurla kontrol edilebileceği belirtilmektedir. ABD'de Syracuse, New York'taki VA Hospital'da ipnozcu olarak Dr. Howard Friedman çalışmaları yapmaktadır.

İMAJİNASYONUN GÜCÜ

Dr. Patricia Norris'in **Choose Life** (Yaşamı Seçiyorum) kitabında sözü edilen dokuz yaşındaki Garret Porter adlı çocukta, ölümcül beyin tümörü bulunuyor. X-ışınlarıyla tedavi ediliyor. O sıralarda biofeedback (biyolojik geri besleme) denilen sistem-

le, çocuk, tümörün yeri ve özelliği konusunda eğitiliyor. Burada, o, tümörü gözünde canlandırmasını öğreniyor. Giderek otonom sinir sistemini kontrol etmede uzmanlaşıyor. İşte bu durugörü tedavisi sonucunda bir yıl sonra, bir akşam çocuk babasını çağırıyor ve tümörü hiçbir yerde bulamadığını söylüyor. Onun yerine beyaz bir benek gördüğünü belirtiyor. Bunun üzerine çocuk CAT taraması denilen muayeneye sokuluyor ve gerçekten de tümörün yok olduğu anlaşılıyor. Tümörün yerinde ise küçük bir kalsiyum kalıntısı görülüyor. İşte Garret'in gördüğü beyaz nokta bu. Şu anda genç Garret Porter yaşıyor, fakat X-ışını tedavisinden kalan sinirsel bozukluklar dışında durumu gerçekten sağlıklı.

İYİLEŞTİRME KAVRAMINI AÇIĞA ÇIKARMA

Çin'de iyileştirme tekniğine Chi Gong denir. Chi Gong ustası, hastadan 50-60 cm. uzağa gider. Beden ve kolları ile klâsik, belirli hareketler yapar ve uzattığı koluyla hastayı işaret eder. Çinliler, ustanın "chi" enerjisini bu hareketleriyle kazandığını ve sonra bunu hastaya yönelttiğini belirtiyorlar. Onlara göre hastada "chi" azlığı var ya da "chi"nin iki bileşeni dengede değil. Bu tedavi binlerce yıldır sürüp gidiyor.

Tedavinin ayrıntılarından, Chi Gong ustasının

elektromanyetik enerjisini hastaya ilettiği anlaşılıyor. Bunu kanıtlamak için Çin'de Wuhan'daki Huazhong Üniversitesi'nde biyoaktif, organik fosfor içeren bir kimyasal maddeye (o-n-propil-o-allitiofosfor amid), Chi Gong tedavisi uygulanıyor. Kimyasal madde, kapalı bir cam kaba konup Chi Gong ustasına, kaptan belirli bir mesafede onu tedavi etmesi söyleniyor. Deneye başlamadan önce kimyasal maddenin NMR (Nükleer Manyetik Rezonans) spektrumu kaydediliyor. Normal bulunuyor. Tedaviden sonra NMR spektrumu önemli ölçüde değişiyor. Buradan iyileştiricinin elektromanyetik enerjisini ellerinden "verdiği" ortaya çıkıyor. Günümüzde SQUID manyetometresi ile insan beyinin MEG (Manyetoansefalogram) ölçümleri yapılmaktadır. (Bu, EEG'den farklıdır). Bu şekilde hem kişinin doğru akımı hem de zamanla değişen manyetik alanları hassaslıkla ölçülmektedir.

Kuşkusuz, ruh denilen büyük gücün, yarattığı bedeni nasıl koruduğu ve kontrol ettiği henüz tam olarak bilinmemektedir. Ancak tıbbın giderek içsel enerjiye başvurması 21.yüzyıl insanlığı için iyi bir başlangıç olmaktadır.

Ruhsal araştırmalar arttıkça, tıp da gelişecektir.

Kaynak:
Robert O. Becker'in
"Cross Currents" adlı
kitabından özetlenmiştir.

BİLİM, TANRI ve İNSAN

Fizikte, kozmolojide ve biyolojideki yeni keşifler evreni daha anlaşılabilir bir hâle sokuyorlar; aynı zamanda da daha büyüleyici bir hâle. Bu durum dinsel inançlara zarar mı veriyor, yoksa güç mü katıyor?

"Cehennemın nasıl bir şey olduğunu bilmiyoruz. Çok büyük olması ve bir amaç taşıyor olmasının dışında."

2010 adlı filminden

ILKBAHAR aylarında Amerikalı Astrofizikçi George Smoot alışılmış bilimsel yöntemlere biraz fantezi katıyordu. Bazı yeni bulguları ortaya attıktan sonra, ayrıntılara girmişti. Birlikte çalıştığı araştırma grubu, evrenin kozmik temel ışınımalarında hafif, ancak sürekli düzensizlikler belirlemişti. Smoot'a göre bunlar Big Bang'in (Büyük Patlama) yani yaratılış anının yansımalarıydı. "Eğer" diyor, "Tanrı'ya inanıyorsanız, bu durum Tanrı'yı gözlemliyormuşuz gibi bir duygu veriyor insana."

Evet, bir dine inanıyorsanız bu sözler canınızı sıkabilir, sinirlendirebilir. Çünkü Tanrı anlayışınız ile bir bilgisayar dökmündeki işaretler birbirlerinden oldukça farklı gibidirler. Hristiyanlık'ta, Yahudilik'te ve İslâmiyet'te Tanrı her şeyi bilen, her şeye gücü yeten yaratandır (küçük, belirsiz dalgacıklardan ziyade Büyük Sıçrayışın yaratıcısı). Zaten dininizi geleneksel bir açıdan ele alıyorsanız, fizikçilerden tanrısal bir kılavuzluk da beklemeyeceksiniz.

Amâ dinlerini geleneklerin dışında ele alan insanlar bulunmaktadır. Bir tanrının varlığına inanır gibiler, ancak onun somut kanıtını da görmek isteyebiliyorlar. Yani bilimin ortaya koyabileceği ölçümlere de esnek bakabiliyorlar. **Dinsel yönden inanıyorlar, diğer yandan da bilimin desteğine ihtiyaç duyuyorlar.**

Din ile bilimi uzlaştıran ilk sözler, Smoot'un kiler değildi. Örneğin Nobel ödülü sahibi Fizikçi

Leon Lederman "Tanrı Denen Parçacık" (The God Particle) adlı bir kitap yayınladı. Diğer bir tanesi de Stephen Hawking'in "Zamanın Kısa Tarihi"ydi. **Hawking'e göre insanlık gerçek Tanrı'yı er geç öğrenecekti.**

Elbette Hawking'in burada kastettiği Tanrı, dinsel bir tanrı değil. Tıpkı Einstein'ın "Tanrı zar atmaz." ifadesinde kastetmediği Tanrı gibi. Aynı şekilde Tanrı da beyaz sakallı, beyaz cübbeli dev bir fotonu anlatmamaktadır. 20. yy biliminin en önemli özelliklerinden biri, samimî bir dinsel tartışma için verimli bir zemin hazırlamasıdır. Onlar da şudur: Evren zeki bir tasarımın ürünü müdür? İnsanların yaşadıkları olaylar açığa çıkmamış bir amacın bir kısmını mı oluşturmaktadır?

Tanrı, Yuhanna'nın Vahyi'nde, şöyle der: "Baş ve Son benim." Ancak Hawking ve diğer fizikçiler, zamanın bu her iki ucunu da daha kapsamlı, açıklayıcı ve sorgulayıcı bir şekilde dönüştürdüler. Dahası hayatın en süptil kısımlarına (bir zamanlar çıkış kaynağı cennet diye düşünülüyordu) somut açıklamalar getirildi. En ince uygulamamızdan nörotransmitterlere ve diğer kimyasal salgılara kadar birçok şeyin haritası çıkarıldı. Sevginin kendisi bile (annenin çocuğuna, kocanın eşine, kardeşin kardeşe olan sevgisi) artık geniş ölçüde oksitosin denilen kimyasal bir maddeye indirgenebilmiştir. Birçok dinin tarif ettiği evrensel sevgiyi, araştırmacıların, farelerin birbirlerine yaklaşmalarını sağlamak için enjekte ettiği gibi bilmek pek heyecan verici bir şey olmayacaktır.

VAROLUŞ BİÇİMLERİ

Fizik biliminin gözlemlediği ilginç bir şey de **evrenin, hayatın varoluş biçimlerine ayarlanabilmesiydi**. Eğer yerçekimi kuvveti biraz fazlaşsa, yıldızlar daha hızlı yanmaktadır. Böylece çevrelerinde dönen gezegenlerdeki hayatın gelişmesi için zaman azalmaktadır. Eğer, Büyük Patlama'daki gibi bazı temel sayılar (başlangıç şartları) hafif karışsaydı, **madde ile enerji, bildiğimiz kadarıyla yeterince hayat oluşturacak düzeyde galaksilere, yıldızlara, gezegenlere ya da başka türdeki ortamlara dönüşemeyecekti**, vs.

Bazı fizikçiler kendilerine **pek tekin gelmeyen** bu rastlantıları, **entropi yasası** ile açıklamaya çalıştılar. Bu yasa, insanın evrenle ilgili görüş açısını göz önüne almamaktadır. **Evren, hayatın kendisi ve kaynağıdır. Bu hayatın boyutları dışında sonsuz evrenler vardır**. Fizik realitenin çok hassas bir şekilde ayarlanmış düzenine hayran olmak, büyük ikramiyeyi kazanan piyango biletiğini Tanrı'nın varlığına kanıt olarak kabul etmek gibidir (kazanamayan ve her tarafa atılmış diğer biletlere unutarak).

Entropi yasasıyla ilgili tartışmalar yıllarca devam etti ve çok az bir gelişme sağlandı. Bu yasayı destekleyenler başkalarını, ilâhîliği göremedikleri için suçladılar. Ama aynı zamanda, evrenin, sadece bizim varlığımız için tasarlandığına inanan dinsel inanç sahipleri tarafından da suçlandılar. Hayatın kozmik bir kodla yazılmış olduğuna inanan Fizikçi Heinz Pagels, bir zamanlar entropi yasasını, ateistlerin Tanrı'ya ulaşabildikleri en yakın nokta olarak nitelendiriyor ve reddediyordu.

HAYATIN ÇIKIŞ NOKTASI

Bir zamanlar hayatın çıkış noktasının ne olduğu pek düşünülmezdi. Ve ilginç bir konu da değildi. Darwin'in, bizden önceki yaşam türlerinin nasıl oluştuğuna dair açıklamasıyla birlikte, bu türlerin nereden geldiği sorusu ikinci plâna düştü. Çünkü bu ikinci soru, sonradan gelen büyük soruların arasında küçük bir adım gibiydi. Teoriye göre, basit moleküller, kendi aralarında yeterince bir süre defalarca birleşirlerse, daha karmaşık birtakım yapılar oluşacaktır. Ta ki DNA gibi bir şey elde edinceye kadar. DNA ise, kendisine benzeyen kopyalar üreten kararlı bir moleküldür.

Ancak yeni araştırmalar gösterdi ki, rastgele ve hiç beklenmeyen bir şekilde, etkisi az olmasına rağmen bir yaşam molekülü meydana gelmek-

tedir. Öyleyse bu nereden geldi? Bu soru, "belirsizlik" olarak bilinen ve birkaç bilim dalını ilgilendiren konunun can alıcı sorularından biridir.

Belirsizliğin en yaygın kelimelerinden biri de **"kendi kendine organize olma"**dır. Hava ve su gibi tekdüze ve cansız fizik sistemler, büyüyen bir karışıklıkla karşı karşıya kaldığında daha plânlı bir yapı oluştururlar. Hava daha fazla dalgalı hâle gelir ve sonunda girdaba, kasırgaya ve hortuma dönüşür. Isıtılan su moleküllerinin dönüşü çığırın bir hâl alır. Onlar da sonuçta devridaim hücresi olarak bilinen **tarayıcı bir dairesel harekete geçerler**. Belçikalı kimyacı İlya Prigogine fizik sistemlerde, **sabit bir durumdan çıkarak daha yüksek bir düzeyde organize olma eğilimi** görmektedir.

Bilim adamları, keşfedilmeyi bekleyen bir fizik yasanın var olduğuna inanmaktalar. **Bu yasa, sistemlerin, enerji ile hangi şartlar altında aşılınıp, daha karmaşık yapılara dönüştüğünü belirlemektedir**. Yine bu yasa, olayların, termodinamiğin ikinci yasasında belirtildiği gibi, **düzensizliğe doğru giden (entropi) yerel istisnaları** yok etmektedir. IBM'de çalışan Charles H. Bennett böyle bir yasanın varlığına inanmaktadır. Eğer ortaya çıkarılırsa, hayatın başlangıcına ait tartışmalar daha kararlı hâle gelecektir. Ve böyle bir yasa, "daha önce Tanrı'nın yüklenmiş olduğu" bir rolü oynayacaktır.

Bazıları ise bu yasanın Tanrı'nın kanıtı olduğunu söylemektedir. Ama insanoğlunu çamurdan yaratan değil, daha uzun zaman ufuklarına sahip bir Tanrı'nın, **Gerçekten de ilâhî bir tasarımın eseri olan bir evrende, hayat bir tesadüfler zinciri** olamaz. Böyle bir tasarıma yakışan şey, **evrenin hayatlar yaratmaya göre plânlanmış olmasıdır**.

YARATILIŞIN DEVAMLILIĞI

Hayatın kendisi normal bir insana artık eskisi gibi ilginç gelmiyor. İlk bakteriler artık ilgi çekmiyor. **Görünüşe göre tanrısal bir açıklamaya en çok ihtiyaç duyan, zeki hayat olgusudur**. Eğer insanlara evrenin kendileri gibi hayat sahibi varlıklar yaratmak için programlandığını gös-
terebilirsiniz, işte bu onların ilgisini çekecektir.

Biyologlar, insan denen varlığın baştan beri var olduğuna inanmazlar. Ancak yeterli bir süre içinde, evrim sürecinin, insanın temel özelliklerine sahip bir türü yaratabileceğine inanmaktalar. Hatta bu tür o kadar zekidir ki kendisinin farkına varabilmektedir.

Aslında birçok biyolog uzun süredir yüksek derecede zeki hayatın gelişiminin kaçınılmaz olduğuna inanıyordu. Ancak belirli bir zaman boyunca bunu kabul etmek tam bir tabyudu.

Darwin'den bu yana, en dayanıklı olanın hayatta kalabildiği düşüncesi; yoksulluğu, soykırımı ve ıstırapları dengelemek için hep yanlış kullanıldı. Ve bu düşünce kaçınılmaz bir gelişim gücü anlamına geliyordu. Ama Fransız Fiziolog Henri Bergson, evrimin hep yukarıya doğru gidişini bir hayat hamlesine, maddî olmayan bir öze dayandırıyor. Biyologlar katı bir fiziksel senaryoya bağlılar: Hayatta kalmaya ve yeniden üremeye yardım eden genler korunur. Bunu yapamayanlar ise korunmaz. İşte doğal ayıklanma.

Ancak görünen o ki, doğal ayıklanmaya karşı olan fikirlerden biri **davranışlardaki esnekliktir. Bu esneklik karmaşık ve gelişmiş bir bilgi işlemeyi gerektirir; yani akıllıları. İnsan dünyadaki en esnek ve en uyumlu organizmadır.** Bu yüzden hâlâ dünyadayız ve niçin öyle olduğunu merak edecek kadar da akıllıyız.

Fizikçi ve Yazar Paul Davies bu görüşleri toparlayan türden şu sözleri söylüyor (*): "Gerçek şu ki **evren yaratıcı bir özelliğe sahip. Onun yasaları da karmaşık yapıların ortaya çıkmasına ve onların şuur noktasına kadar gelişmesine imkân tanıyan türde.** Diğer bir deyişle **evren kendi kendine şuurlanışını organize etmiştir.** Bütün bunlar, her şeyin ardında 'bir şeylerin dönüp durduğuna' dair güçlü kanıtlardır bana göre. Bu tasarımın etkisi tam anlamıyla büyüleyici ve muhteşem."

METAFİZİK YAKLAŞIMLAR

Bu yüzyıla bilim nasıl yaklaşıyorsa, Tek Tanrı inancı da o kadar güzel yakışmaktadır. Ancak 20. yy bilimi, Tek Tanrı'ya inananların hayal ettiğinden daha garip bir evren çizmektedir. **Önceden tahmin edilmeyen bir şekilde işleyen bir evren.** Ve en içteki işleyişleri anlaşılamayan bir evren.

Bu varsayım özellikle kuantum fiziğiyle ilgili yapılan çalışmalardan sonra ortaya atılmıştır. Atomaltı âlemi, rastgeleliğin hüküm sürdüğü, birbirine zıt iki ifadenin de doğru olabileceği bir yer. Özelliği dolayısıyla **kuantum dünyası bilim ile ruhu birleştirmek için girişimlerde bulundu.** Bunların en ünlüsü, Fritjof Capra'nın bir yeni çağ klâsığı olan "Fiziğin Taosu"ydu. 1950'lerde kuantum fizikçisi Erwin Schrödinger yazdığı "Hayat Nedir?" adlı kitabında tüm insan düşüncelerinde gizli

hâlde bulunan **Birlikten** söz ediyordu.

Bu tür fikirler metafizik terimine yeni bir mantık getirmektedir. Bu terim bilim çevrelerinde pek de iyi bir üne sahip değildi, uzun bir süre boyunca! Metafizik düşünceler **algılanabilen dünyanın ötesinde de yasalar** olabildiğini belirtmektedir. Ve bunlar bilimsel araştırmalarla anlaşılabilen cinstendir. Birçok kişi bu fikre romantik bir çağın hoş bir hatırası olarak bakıyordu. Ancak hatıralara karışan ise **bilimin bu küstah ve alaycı tutumu** oluyordu. Çünkü bilimsel araştırmalarla sirlar yavaş yavaş ortaya çıkarılmaya başlanmıştır.

Metafiziğe duyulan saygıyla birlikte birçok bilimin ortak noktası olan bir düşünceye de saygı oluşmaktadır: Bilinmezlik. Bilinmezlik düşüncesi (agnostisizm) ilâhî amaç hakkındaki hükümünü aceleye getirmeyerek, her zaman savunulabilecek bir düşünceye sahip. Ancak ilâhî amacı tamamen inkâr eden ateizm daha ustaca davranmaktadır. **Eğer perdenin arkasına göz atmadığımızı kabullenirsek, orada hiçbir şeyin olmadığını nasıl emin olabiliriz?**

Oxford Üniversitesi'nden William D. Hamilton günümüzün en büyük biyologlarından biri. Evrim teorisinde önemli bir görüş olan "soy seçimi" ona ait. Teori, kardeş sevgisinin genetik bir bencilik olduğunu belirtmektedir.

Özellikle soya yönelik fedakârlıklar (bir arının peteği savunmak için yaptığı intihar uçuşu, bir gencin oyun sahasını korkusuzca savunması) artmıştır. Çünkü bu fedakârlığı üreten genler sadece o canlının kendisinde değil aynı zamanda onun soyunda da bulunmaktadır. Böylelikle fedakâr hareketler bu genleri kurtarmaktadır. Bazıları sevginin bencilik olarak nitelendirilmesini tatsız bulmaktadır.

Ancak soy seçiminde geçerli olan mantık, hücrelerin ilk önce neden çok hücreli organizmalar meydana getirmek için bir araya geldiğini açıklamaktadır. Çünkü **birbirine yakın hücreler** ilişki kurmaya daha eğilimli. Genleri paylaşarak evrim açısından **aralarındaki yardımlaşmayı** artırırlar. Bu eğilim sonuçta en ileri hücre topluluklarına imkân tanımaktadır, bizler gibi.

Hamilton'un ilginç bir diğer konusu da **diğer gezegenlerdeki zeki hayat işaretlerini araştırmak.** Dünyadışı varlıklarla ilgili düşünceleri şöyle: "Çok sevdiğim bir evren teorisi var. Buna göre **gezegenimiz dünyadışı varlıklar için bir hayvanat bahçesi. İlginç ve zeki yaratıklar yaratmak umuduyla dünya üzerine evrim tohumları ekiyorlar. Pek karışmadan bu yaratıkların tecrübelerini gözlüyorlar. Bu yüzden yaptığımız he-**

Devami S. 32'de

Kendini Bilmek

Selman GERÇEKSEVER

Kendisi hakkında görünenin ötesinde bir bilgisi olmayan, kendisini sadece bedenden ibaret zanneden, her şeyin doğumla başlayıp ölümlle bittiğini sanan, insanın fizik ötesi bir yanının da bulunduğunu bilmeyen, kısacası tekâmülcü ruhçuluk bilgisiyile hiç ilgilenmemiş bir kimse için kendini bilip bilmemek konusu nüfus cüzdanı ve birkaç fizik ölçü içinden öte bir değere sahip değildir.

Eski inisiyatik öğretiler, ezoterizmin geçmişi ve dinsel metinlerin satır aralarıyla biraz ilgilenmiş bir kimse için konuya yaklaşım hiç de bu kadar gelişigüzel değildir. Hele ruhsal tebliğlerde "kendini tanımak ve bilmek" konusunun hayati önemi gözlerden kaçmayacak şekilde vurgulanmıştır... İşte bu yazımızda konunun öneminden örnekler verdikten sonra ne olduğundan, nasıl yapılacağından söz ederek bu çerçevede kendi içimizdeki birlik sorununa da değineceğiz.

KENDİNİ BİLMENİN ÖNEMİ

Kendini bilmenin önemi esasen kişinin bizzat kendi üzerinde deneyerek anlayacağı bir husus olmasına rağmen, konunun ne kadar eskilere dayalı bir gerçekliği ve geçerliliği olduğunu vurgulamak için tarih içinde bir gezinti yaparak konumuza girelim:

İnsan Mikrokozmos

En eski inisiyatik ve ezoterik öğretilerden beri bilinmektedir ki "insan mikrokozmos"dur. Bunun tanınması demek, insanın kendini tanımasıdır. Sağlıklı bir gelişim için makrokozmosun tanınması; mikrokozmosun, yani insanın kendi içindeki kozmosun tanınmasından sonra olacak iştir. Yani doğru ve doğal olan, kendimizden evrene doğru açılmaktır. Bu nedenle kendini tanımak, kendini bilmek önemlidir.

Terk ve Fen'a

Tüm inisiyasyon ve tarikatların (âdeta gelişimin, tekâmülün anahtarları olarak) verdikleri "terk" ve "fen'a" ancak insanın kendini tanıma yolunda çalışmaya başlamasından sonra düşünülecek bir durumdur. Bu nedenle, kendini tanımak ve bilmek yolunda çalışmanın önemi inisiyatik ve sufi öğretilerde de vurgulanmıştır.

Bedenden Ayrı

Kendini bilmek yolunda irade ve niyetini yönlendirmiş bir kimsenin ilk fark edeceği gerçeklerden biri öz kendisinin bedeninden ayrı olduğu hususudur. Bu da insanın yapısının anlaşılmasıyla ilgili küçümenecek bir gelişme sayılamaz. Bu bakımdan da kendi bilme yolunda yapılacak etkinlikler önemlidir.

İşrâkiye

Kendini tanımanın İslâm mistisizmindeki adı İşrâkiye'dir. Koskoca bir İşrâkiye tarikatı kendini tanıma konusu üzerine kurulmuştur. Az mı?

Kendini Bilen Tanrı'yı Bilir

Hemen hemen tüm dinlerle, inisiyasyonlarda bazen açıkça, bazen dolaylı olarak ifade edilmiş olan kendini bilmenin; Tanrı'yı bilmekle özdeş olduğu, kendini bilmeden Tanrı'yı bilmenin mümkün olamayacağı hususu Platinos kadar eskidir. Sonsuz, sınırsız hakikatin; sonsuz, sınırsız güzelliğin şuurlanmış insanda sevgi ve feragat (diğerkâmlık) gücü vasıtasıyla tezahür etmesi, kendini tanıma ve bilme savaşında muzaffer olmakla mümkün olacaktır. Tanrı'yı kalbinin ta içinde bulmanın sevincine; insan ancak kendini tanıma, kendi içindeki sonsuzluğu keşfetme sayesinde ulaşabilecektir.

İnsanın geri düzeyli hayatlarının karanlıkları içinde debelenmekten, yerkürenin dipsiz derinliklerinden yükselip çıkması, kendini tanıma gayreti içinde deründündeki sonsuzluğu keşfetmesiyle mümkün olacaktır.

Diyanizos Mabedi

Trakya'nın büyük rahibi, Olimpos'taki Zeus'un başrahibi, Semavî Diyanizos'un elçisi olarak seçkinleşmiş ve öğretisiyle kendinden sonraki tüm inisiyasyonlara ışık tutmuş Orfe'nin başrahibi olduğu Diyanizos Mabedi'nin girişinde "KENDİNİ BİL" yazıyordu. Çünkü Orfe'den de eski zamanlardan beri bilinmekteydi ki, insanlığın nihai amacı maddî ve manevî hürriyete olabildiğince ulaşmak, bunun için de kendini tanımaktır. Ezoterik, okült ve dinsel bilgi kaynaklarının önemli işlevleri insanlığı mekanik, duygusal ve entelektüel esareten kurtararak, insanın kendini, öz kendisini tanımalarına yardım etmek ve gerçek hürriyete kavuşturmadır.

"Kendini hiçlemek" olarak da ifade edilmiş olan "nefis terbiyesi", hemen hemen tüm dinlerle sufizmin gösterdiği ortak çıkış kapısı olmuştur.

Descartes ve Malebranche gibi büyük düşünürlerin öğretilerinin en önemli kısımlarından biri de "kendini bilmek" konusuydu. Çünkü, kişiliği, benliği her türlü esareten kurtarmak en büyük ve gerçek hürriyettir. Bu da kendini tanımak ve bilmekle olur.

Spiritüalizmde...

Kendini tanımak, insanın gerçekten hangi plânın mensubu olduğunu anlaması, yani gerçek uyanıklığa geçmesi bakımından da önemlidir.

Konsantrasyonun Nereye?

Kendini tanıma çalışmasının kaçınılmaz bir parçası olan "kendini hatırlamak" konsantrasyonumuzun nereye olduğunu yoklamak ve bunu giderek devamlı ve kesiksiz hâle getirmek, bu sayede bizler için birer ayak bağı olan niyetlerimizi, bağlantı ve eş koşmalarımızı iyice ortaya çıkarmak, kendini bilme yolunda yapacağımız işlerin genel çerçevesi olacaktır. "Ruhsal dünyaya dönük yaşamak" demek olan "kendini hatırlamak"ın önemi ortadadır.

Sülûk

Şeriatle ilgili noksanlıklarını tamamladıktan sonra, tarikat, hakikat ve marifet ehli olma yolunda yapacağı en önemli iş, müridin sülûk çalışmasıdır. Kabaca "seyir" anlamına gelen sülûk iki çeşittir: Allah'a doğru ve Allah'ta.

"Allah'a doğru gidiş" insanın kendi içinden geçen ve insanın kendi kendisini tanımadan kolay kolay bulamayacağı bir yoldur. Bu bir merhalelidir ve başarılırsa tamamlanır ama yolun "Allah'ta" devam eden kısmının sonu yoktur. Sufizmde bu yolun yolcularına "sâlik" denir.

Sülûk, sâlikin kendi mertebelerine kendini tanı-

ya tanıya yönelmesi, bu şekilde kendi mertebelerini tedricen tamamlayarak, küçük âlemi (mikrokozmos) tanımaktan ibaret, yürünecek (insanın tekâmülü açısından) en verimli yoldur. Küçük âlem tamamlanmadıkça, sâlikin büyük âlemde Allah'ın vekil ve halifesi olması imkânsızdır, sufizme göre. (1)

İnsanın kendi kendisini tanıyarak, içindeki sonsuzluğu keşfede keşfede yapacağı bu yolculuğun kendisini doğal olarak ulaştıracağı başka bir sonsuzluk da "vahdet"tir. Sufizmden binlerce yıl önce büyük inisiye Krişna tarafından da işlenmiş olan "vahdet"; birlik, teklik, küresel anlayış, kürenin merkezinde olmak, bir kanuna ulaşmak gibi müteal kavramları da içine alan bir sözcüktür.

Krişna Ne Diyor?

Krişna, öğretisinin bir yerinde (2), Arjuna ile konuşurken, bir soru üzerine şunları söyler:

"Mükemmelliğe ulaşabilmek için, bilgeliğin de üstünde yer tutan vahdaniyet ilmini edinmek gerekir. Bunun için ruhun da, hatta zekânın da üstünde yer alan ilâhî varlığa ulaşmak gerekir. Oysa, bu ilâhî varlık, bu yüce dost hepimizin içindedir. Çünkü Tanrı insanın içinde bulunmaktadır. Ama onu bulmayı pek az insan başarır. Selâmete ermenin yolu budur işte."

İslâmiyet'in mistik yanı olan sufizme göre vahdet insanın kendisini "tek bir benlik"e icra etmesidir. İşte bu benliklerin tanınması ve teker teker ele alınmaları, kendini bilme çalışması içinde ele alınacak işlerdendir. Bu bakımdan kendini bilme çalışmasının önemi bu açıdan da ortadadır. Büyük mutasavvıf Yunus Emre bunu şiirsel bir ifadeyle ne güzel söylemiştir:

Dost esrügü (3) delliliğim.

Aşıklar bilir neliliğim.

Değşürüben (4) ikiliğim,

Birlige yitmeye (5) geldim.

Dostun evi gönüllerdedir.

Gönüller yarmaya geldim.

İlim, ilim bilmektir.

İlim, kendin bilmektir.

Sen kendini bilmezsin,

Bu nice okumaktır?

1- *İnsan-ı Kâmil, A.Neseî, Dergâh Yayınları*

2- *Büyük İnisiyeler (Krişna Bölümü), Ruh ve*

Madde Yayınları

3- *Coşkunluk, kendinden geçmişlik*

4- *Değıştirmek*

5- *Ulaşmak*

Kesret ve Vahdet

Yunus'tan yüzyıllarca sonra, özellikle Batılı materyalist insanların anlayacakları şekilde Ouspensky tarafından tekrar dile getirilen bu çok benlikli hâl sufizmde "kesret" hâli idi. Kuşkusuz bu, şu anda hemen hemen hepimizin içinde bulunduğu hâl. Kendini bilme çalışmasıyla amaçlanan ise, "kesret"ten "vahdet"e geliştirmektir. Nefsin körlenmesiyle hayvanî ve şeytanî kuvvetlerin en aza indirilmesi ve sonunda onların (hadisteki ifadesiyle) müslüman edilmesi, kendini tanıma ve bilme uygulamasında gösterilecek performansla bağlıdır.

İnsanın Hakikati

Tasavvufun ulularından A. Nesefî'nin de belirttiği gibi, "Sülûk'ta maksada giden şey; sâlikin batınıdır. Çünkü kendini tanıma gayretinde başarıyla ilerleyen sâlikin içi bir nurdur. Bu 'nur'un çeşitli isimleri şunlardır: Nefis, ruh, kalp, akıl, Allah nuru. Hepsinin maksadı bir cevherdir. O cevher de insanın hakikatidir."

Ne Suretlerimiz, Ne De Amellerimiz...

Hadiste de belirtildiği gibi, Allah bizim ne suretimize, ne de amellerimize bakar. O yalnız kalplerimize bakar. Sultan Vele'd'in MAARİF isimli eserinde (6) söz konusu hadisi şöyle açıklamıştır: "Çünkü Tanrı: Ben ki Tanrı'yım, sizin ne görüşünüze, ne işinize, ne de sözünüze bakarım. Yalnız gönlünüzde benim için olan sevginiz nasıldır ve ne kadardır diye gönlünüze bakarım." buyurmuştur.

Gözellilerin ve kalplerin Allah'ın nazarına lâyık hâle gelmesi için de bir içsel arınmaya, kendi kendini tanımaya, öz kendimizi bilmeye gerek vardır. Nitekim başka bir hadiste de: "Kendi nefsinin bilen, Allah'ı da bilir." denilmiştir

Yüce Bir Dost

Tanrı'yı kalbinin ta içinde bulmanın sevincine gömülerek, yüzyıllar öncesinden bizlere seslenip duran Yunus'un "dost" kavramını, ondan binlerce yıl önce yaşamış olan kişilere özgü bir sükûnetle bize seslenen Krişna'da da görüyoruz:

"Sende, tanımadığın, bilmediğin yüce bir dost mevcuttur. Çünkü Tanrı her insanın içindedir. Ama pek azı O'nu bulmayı başarır. Kişi mükemmelliğe, arzularını ve fiillerinin ürünü, her şeyin prensibine kaynaklık eden ve evreni meydana getiren Varlığa feda ettiği takdirde ulaşır. Çünkü, mutluluğunu, sevincini ve nurunu kendinde bulan kişi Tanrı'ya ulaşmış olur. Öyleyse şunu bil ki Tanrı'yı bulmuş olan ruh, doğumdan ve ölümden de, ihtiyarlıktan ve ıstıraptan da kurtulmuş ve de abıhayatı içmiş olur." (7)

Artık herhalde söylemeye bile gerek yoktur ki, bunun da yolu kendini tanıma ve bilme yolunda başarıya ulaşmaktır.

KENDİNİ BİLME ÇALIŞMASI NEDİR?

Kendini tanıma ve bilme uygulamasının önemini bu şekilde değişik kaynaklardan örneklerle vurguladıktan sonra, biraz da bunun ne olup, ne olmadığına, neler yapabileceğimize değinelim.

Her şeyden önce, bir şeyi bilmek için, önce onun var olduğunu kabul etmek, onunla yüz yüze gelmek ve tanışmak gerekir. Bu tanışmanın getireceği sonuçları hiç değilse tahmin etmek gerekir. Kendini bilme çalışmasıyla amaçlanan, insanın hamlığının giderilmesidir. Bu işe girişecek bir insan, önce bedensel olmasından dolayı, şuurun daralmış ve kararmış, ego sahibi olduğunu, dolayısıyla uyur gezer vaziyette bulunduğunu peşinen bilmelidir.

İşte bu hâlden kurtulup; içindeki sonsuzluğu keşfetmesini, gerçek hürriyete kavuşmasını, Tanrı'sına giden yolun başına gelmesini mümkün kılacak faaliyet, genel anlamda kendini bilme çalışmasıdır.

Sağlıklı Gözlem

Böyle bir uygulama içine hemen girmeden önce, yapılacak ön hazırlık, iyi bir gözlem yeteneğinin geliştirilmesidir. Çünkü tanınacak şey isabetli yaklaşım, onu sağlıklı bir gözlem altında tutmakla olacaktır. Yani kendi kendimizi, niyet ve arzularımızın oluşturduğu hareketlerin uzantıları olan olayları çok iyi bir şekilde gözetlemeliyiz.

Aslında bunu söylemek kolay ama sağlıklı bir gözlem yapmak, hele insanın kendi içinde olup bitenleri gözlemesi oldukça zordur. Büyük ölçüde kendini bilmeyen, kendi kendine yabancı varlıklar olarak kendimizi ve etrafımızı sağlıklı bir şekilde gözetleyemeyiz. Çünkü çeşitli tutkularımız, değişik bağlantılarımız ve bir yığın eş koşmamız ile benliklerimiz ve peşin hükümlerimiz vardır. Egomuzun yönetim ve denetiminde bunlar bizim için, şuurulanma yolunda kendimizi tanıma yolunda birer engeldir, ayak bağıdır.

Başka bir ifadeyle, önce görüşümüzü engelleyen bu dikenli kara çalı kümelerini temizleyip, ateşe vermemiz ya da bu olmuyorsa, yapabileceğimiz kadar onları budamalıyız.

Gözlem konusu olan nesne hakkında (ki burada kendimizdir) iyi bir tanım getirebilmek, doğruya

- 6- MAARİF, Sultan Vele'd, Milli Eğitim Basımevi
- 7- Büyük İnisiyeler (sayfa: 87), Ruh ve Madde Yayınları

yakın bir kaniya varmak için sağlıklı bir gözlem ile, mümkün olduğunca çok döne toplamak gerekir.

Kendimizi tanıma konusunda ilk hareketimizi oluşturan gözlemlere işimizi doğru dürüst gerçekleştirememiz, yukarıda saydıklarımızdan ayrı olarak sabırsızlığımıza ve duygusallığımıza da büyük ölçüde bağlıdır. Sabırsızlık, duygusallık ve peşin hükümler bizi bazı otomatik reaktif davranışlara götürür; içinde bulunduğumuz realiteye uygun olarak sonunu beklemeden, yani yeterince sağlıklı bir gözlemlerle daha çok döne toplamadan, hemen karar vermeye çalışırız. Bunun değişik şekilleri olanı ört bas ederiz, görmemezlikten geliriz, ya da zekice teviller yaparız. Savunma mekanizmalarımızı kullanmada üzerimize yaktır.

Bizi bu otomatik reaksiyona sokan, eğitilmemiş, ham egomuzdur. Çeşitli benliklerimizdir (kesret hâli). "İçimizdeki şeytan" olarak da nitelendirilen nefsimizdir.

Görüldüğü gibi, kendini tanıma yönünde attığımız ilk adımda derunumuzun içler acısı manzarası tüm çirkinliğiyle, bakımsızlığıyla karşımıza çıkar. Zaten bu yolda (sülûk) yapacağımız ilk temizlikler de bunlardır. Ufkumuzu kapamış bu kara bulutlar dağılmadan güneşi görmemiz ve ona yönelmemiz mümkün değildir.

Buna rağmen, madem ki kendi kendimizi tanımaya, öz kendimize giden yolu temizleyerek o yolda ilerlemeye karar verdik; önce irademizi kullanarak (hatta rehber varlıklarımızın da yardımlarını rica ederek), yukarıda da belirttiğim gibi, kendi realitemizle ilgili peşin hükümlerimizi devreye sokmadan, duygusallıktan uzak, sabırla, sağlıklı gözlem melekemizi onarmalı ve geliştirmeliyiz.

Neler Gözlenecek?

Kendimizi tanıma yolunda gözlenecek neler yok ki? Alışkanlıklarımız ve tutkularımız, hobilerimiz, eş koşmalarımız başta gelenler arasında sayılabilir.

Hırslarımız, kinlerimiz, gururumuz, kibrimizi de unutmamak gerekir. İsteyen istediğinden başlasın. Nelere korkuyoruz? Neleri, ne kadar ve niçin seviyoruz? Beşerî ilişkilerde bizi en çok üzen ve sevindiren durumlar ve tutumlar nelerdir? Nelere karşı ne kadar elciyiz, diğerkâımız, hoşgörülüyüz, seveceniz, vicdanî ya da nefsanîyiz?

Bunların uzun uzun listelerini yaparak başlamalıyız işe. Sonra, rüyaları da gözardı etmemek gerek. Muntazam rüya kayıtları hem ilginç bir çalışmadır, hem de kendimizle ilgili pek çok ipucu yakalama olanağı sağlar. Bu hazırlıklar sağlıklı bir gözlem eşliğinde yapılırsa, insanın kendisi hakkında epey bilgi sağlar. Görülecektir ki, böyle amatörece bir çalışmayla bile bilmediğimiz, zamanında işimize gelmediği için kabul etmediğimiz ne ilginç yanlarımız çıkacaktır ortaya... Kuşkusuz samimiyetle ve nefsimizin feryatlarına kulak asmadan kendimize, kendi kendimize yaklaşılabilişek...

Gözlemden Sonra...

Nefsin tüm direnmelerine rağmen, kendini bilme öncesi bu gözlem işini iyi kötü bitirebilmişsek, yaklaşacağımız ya da ele alıp öğiteceğimiz öğrenci veya yürüyeceğimiz yol hakkında epey bilgi toplamış oluruz. Konuyu eğitecek, ehlileştirilecek, işe yarar hâle getirilecek vahşî bir hayvan olarak da ele alabilirsiniz. Nitekim, nefsin suffizmdeki simgesi "köpek"tir. Bu hayvanın zayıf noktalarını, huyunu, suyunu, nerede, ne zaman ısıracağını, iyi zamanlarının ne vakit olduğunu, ne zaman yıldıştığını, ne zaman hırladığını biliyoruz demektir.

Bu da belirlendikten sonra, artık yapılacak şey, yine nefsin, ya da o ehlileştirilmemiş köpeğin her fırsattaki karşı koymalarına rağmen, işin bir tarafından tutup, harekete geçmektir. Önce, kontrol altına alabileceğimiz en kolaylarından başlamak daha iyidir. Örneğin, alışkanlıklarımızı ele alalım.

(Devam Edecek)

KONFERANSLARIMIZ

İSTANBUL

● DERNEK MERKEZİ

* SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)

2 ŞUBAT	Serbest Soru-Cevap.....	Ergün ARIKDAL
9 ŞUBAT	Ben'lik Duygusunun İrdelenmesi	Hürriyet KALALI
16 ŞUBAT	Uyum ve Esneklik İlkelerinin Evrenselliği	Fulya DEMİREL
23 ŞUBAT	Geleceğin Hazırlanmasında İnsana Düşen Sorumluluklar	Tarik ARIKDAL

Yer: Hasnun Gallp Sk. Pembe Çıkmazı, Zarıfı Apt. No:4 D:8 Beyoğlu / İST. Tel: 243 18 14

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

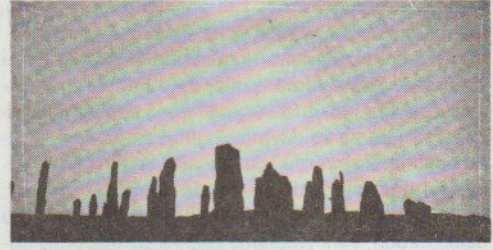
TAŞLARIN SIRRI

Nadia JULIEN Çev: Halûk ÖZDEN

TAŞLAR sertliklerinden, sürekliliklerinden, biçimlerinin görkemli havasından ve kimi zaman da devasa boyutlarından dolayı çok eski çağlardan başlayarak insanları etkilemiş ve atalarımız da bunlara bir tapınç (kült, tapınış) adanmışlardır ki, bunun kalıntıları günümüze dolmenler, menhirler (*) gibi kutsal kabul edilen ve sembolik anlamlar içeren taşlar hâlinde miras kalmıştır.

Başlangıçta, **menhir** ve **yatık taş**'ın birleştirilmesi **yeni güneşin doğum anının** ya da kış gündönümünün simgesi olmuş ve tanrıları temsil etmiştir. Dürzîler dikilitaşa, **hirmen** (hirmen: men-hir) ve yere yatırılmış taştan oluşan masaya **saul** adını verirdiler ve tanrılar **Hiram** ve **Salomon** (Galyalılar bunları **İrmin** ve **Sul** olarak değiştirmişlerdir) hiyeroglifik olarak bir ağacın gövdesi ve yaprakları şeklinde resmedilmişlerdir.

Menhir'in (eril olan ilkbaharın ve gücün sembolü) yassı bir taş (dişil prensip, madde) ile biraraya getirilmiş hâli, **androjenliğin** (androjen: iki cinsiyeti birarada barındıran; hünsa) en eski temsil şeklidir. İlkel uygarlıkların pek çoğunun ortak malı olan bu sembole Hindistan'da **lingam** ve **yoni** şek-

linde rastlanır.

Kalkık biçimde duran taşlar yani geniş anlamıyla sütunlar ve dikilitaşlar **gerek biçimleriyle, gerek aldıkları isimlerle, ışınlarını temsil etmekte oldukları** güneş adanmışlardır. Bu sembolizm, dünyanın hemen hemen bütün bölgelerinde rastlanan ve tarih öncesine ait dikilitaşlara ve yassı (ve yatık) taşlara, özellikle de Carnac'da (Morbihan), Stonehenge'de, Paskalya adasında ve Malta'da bulunan ve daire ya da tek sıra hâlinde iki taraflı dizilmiş olan şu binlerce menhir ve dolmene de ait midir acaba? Bazı uzmanlar bunların dev bir almanak, bir dinsel takvim ve bir güneş saati olduğunu ifade ederler; çünkü taşlar güneş ışınlarını ekinokslarda (ekinoks: gün-tün eşitliği, ılım) ve gündönümlerinde sırayla alacak şekilde dizilmişlerdir. Diğer bazıları ise bunların bir "büyük ata"nın varlığının sembolü olduğuna inanırlar. Bu "büyük ata", insan grubuna kendi kimliğini vermiş ve onlar da bu kimlikte biraraya gelmişlerdir. Bu mezarların bazılarının içi boşaltılmış, ardından doldurulmuş, kimi zaman yakılmıştır; tıpkı iki kullanım arasında bir çağın sona erişini sembolik olarak belirlemek amacıyla yapılmışçasına...

Her yerde ve daima Tanrı'nın huzurunda bulunulduğunun sembolleri ve ruhsal etkilerin taşıyıcıları olan taşlar, koruyucu ve dölleyici bir güç taşırlar: Yunanistan'da yol boyunca **hermai** adı verilen koruyucu taşlar yerleştirmek âdeti vardı, ki bunlara daha sonra **hermes**'ler adı verilmeye başlanmış ve aynı adlı Tanrı'nın (Hermes) birer imgesi ka-

(*) *Dolmen: İki tanesi dikili, üçüncüsü de bunların üzerinde kapak gibi yatırılmış üç büyük taştan oluşan anıt.*

Menhir: Tek parça dikili taştan oluşan tarih öncesi anıt.

Taş anıtlar, maksatlı olarak yapılmıştır

bul edilmişlerdir. Kentler de (siteler) bir paladyum (*) tarafından korunurlardı. Musa'nın Ahit Sandığı da kutsal bir taşın üstünde durdu. Kiliselerin sahnı da taştır.

Tanrısal tesirlerin ve kozmik enerjinin alıcısı durumundaki taşlar, ruhsal bir güce sahiptirler ve dolayısıyla belli bir şifa kudretini taşırlar. Bu yüzden dinsel ve majik uygulamalarda kullanılagelmişlerdir: Taştan yapılmış sünnet bıçağı, Mısırlı mumyalayıcıların kullandığı traşlanmış çakmaktaşı, Tampliyé şövalyelerinin kutsal taştan yapılmış hançerleri, kimi zaman çok kıymetli bir taştan yapılmış (akik, kadıköy taşı, zümrüt...) ve kutsal bir geçiş kabul edilen tarih öncesinin baltası... İyilik ve kötülüğün efendisi olan polinezya tanrısı Varuga'nın konutu olarak kabul edilen **mercan**, şaman tarafından kutsandığında canlanır ve doğaüstü bir kudrete sahip olur; kişi Aytaşı'nı üzerinde taşırsa bunun idrar söktürücü olduğu, lenf dolaşımını ve hücre akaçlamasını kolaylaştırdığı ileri sürülür; Mayalar'a göre çakmaktaşının nazara (menfi tesirlere) karşı koruyuculuk ve doğumu kolaylaştırmak gibi özellikleri vardır; vs...

Antik çağlardan beri Doğu'da, sonra da Araplar, Romalılar ve Galyalılar tarafından uygulanmış olan **beyaz taşlar** ve **siyah taşlar** kültü, karanlıkların ve aydınlığın, dolayısıyla da kötülüğün ve iyiliğin birbirinden ayrılması kavramı ile doğrudan bağlantılıdır.

(*) **Palladyum**: Pallas'ın (Atene), Truva'nın güvenliğini sağlayan heykeli.

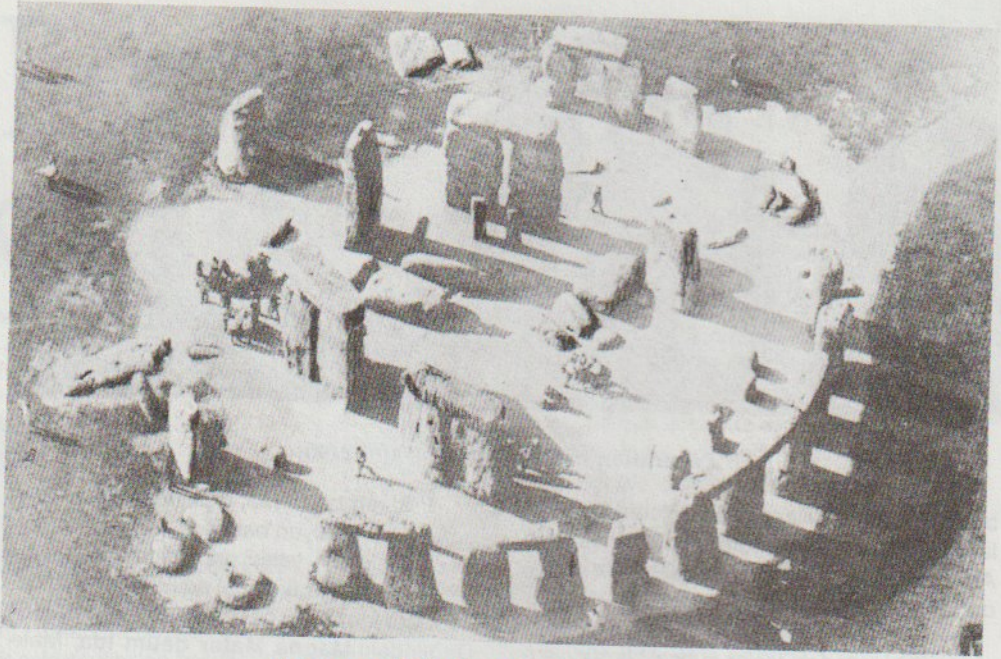
Siyah taş (siyah: dişil, negatif, karanlık) genellikle ebediyen bakire ve doğurucu (dölenebilir) doğayı temsil eden bir tanrıçanın enkarnasyonu olarak kabul edilir: Kibele ile özdeşleştirilen siyah havataşı (aerolit), Palatin Dağı'ndaki **Magna Mater deum İda**, Mekte'de haçı adaylarının çevresinde yedi kere döndükleri Kâbe'nin karataşı, Delf'teki Omfalos (bereketliliğin işareti); Mitra'yı da bir taş, çobanların arasında doğurmuştur; vs...

Bazı taşlar da su ile bağdaştırılmıştır: Roma'daki Capene kapısının taşı, bir tören düzenlenerek yağmur yağmasını dilemek için dolaştırılırdı. Bazıları ise kurbanlar ile bağdaştırılmıştır: Emése'in siyah taşı Roma'daki kanlı bir kültün aracı olmuştur.

Sertliğinden ve kullanımından dolayı taşlar sağlam ve kalıcı bir temelin, dolayısıyla da **iman** ve **hakikatin** sembolü durumuna gelmişlerdir. Orta Çağ'da katedralleri inşa etmekte kullanılan taşlar canlı kabul edilirler ve Hristiyan cemaatinin iman evine giren bireylerini sembolize ederlerdi. Aziz Bernard'a göre bunlar birbirlerine Bilgi ve Sevgi ile birleşmişlerdi. Bu taştan duvarlar, varlıklar arasındaki barışı sağlayan majik bir alan oluştururlar ve her biri, inisiyasyon yolunda gerekli olan bir erdemi canlandırır: Tanrı Sevgisi, Alçakgönüllülük, Sabır, Arınmışlık.

Bazı taşlar, **doğurucu** bir kudretle kuşatılmışlardır. Bunlara **doğurganlık taşları**

Astronomik bilgilerin sembolü taşlar...

ve **aşk taşları** denir. Çocuğu olmayan kadınlar çocuk sahibi olabilmek için bunların üzerinden kayarlar ya da bazı genç evliler, nikâhtan sonraki ilk geceler bunlara karınlarını sürerler. Bu arada, Toprak Ana'nın sembolü olan ebedî doğurgan ve bazı Okyanusya kabilelerinin de kutsal taş kabul ettikleri Kibele'nin siyah taşının da, efsaneye göre, içinden bir ağacın çıkması için açılmış ve bu ağacın da insanları doğurmak için patlamış olduğunu anımsatabiliriz.

Bu kutsal taşlar, yıldız taşları, ay taşları, kıtlık taşları vs. unsurlar (elementler) üzerine etkide bulunup bir kıtlık meydana getirebilecek ve tıpkı Yeni Kaledonya'da (Nouvelle-Calédonie) **ataların taşlaşmış ruhu** olarak kabul edilmeleri gibi, ataların ruhunu tutabilecek kudrete sahip olarak kabul edilmektedirler.

Tüm tradisyonlarda, sağlam ve sabit olan ve majik güçlerin kristalleşmesinin normal sonucu kabul edilen taşlar, kehanette bulunmak, tılsımlar hazırlamak ve hastalıkları iyileştirmek için kullanılmışlardır: Bulutların ateş ve gök gürültüsünün etkisiyle kristalleşmesi olduğuna inanılan **yıldırım taşları**, yağmur

yağmadan önce "terleyen" deniz kehanesi fosilleri, mercanlar, panzehir taşı ve kıymetli taşlar gibi... Canlı maddenin en derininde oluşan panzehir taşı (bazı hayvanların midesinde oluşan kireçli taş) bir zamanlar çok güçlü bir tılsım ve susuzluğu geçirici (besi için iğdiş edilmiş horozun midesinden çıkan taş); kavgaya ve anlaşmazlıkları ortadan kaldırmacı (kırlangıcın midesinden çıkan), kobra yılanı sokmalarını tedavi edici (yılanların ve bazı sürüngenlerin midesinden çıkan) ya da kehanette bulunma vasıtası (kaplumbağanın keloniti) olarak kabul edilmiştir. Annamitler sağlık ve bolluk elde etmek için inci gibi taşları toz hâline getirerek yutarlar.

Bu panzehir taşları sempati büyüsü için de kullanılır: Jivaros yerlileri tukan (siyah papağan-jukka) ve yabanî hindinin (**misha**) midesinde oluşan taşları kullanarak, avlanmaya gitmeden önce yüzlerine desenler çizerler; çünkü bu taşların majik sempati yarasına bağlı olarak diğer kuşları cezbedici kudreti vardır.

(Devamı Gelecek Sayıda)

YENİ ÇAĞ İNSANI

YENİ Çağ'ın başta gelen en büyük temel özelliği bireyin değişimdir. Düşüncede ve şurada gerekli olan

bu değişim, politikacılar, filozoflar veya gurular tarafından yukarıdan aşağıya gerçekleştirilemez; yalnız ve yalnız bireyin kendisinde meydana gelebilir.

Bu nedenle Yeni Çağ hareketinin taraftarlarının çoğu için ilk adım, politikadaki ve toplumdaki değişiklikte değil, tam tersine bireyin kendisindeki değişimde aranmalıdır. Meditasyon veya psikoterapi gibi şuur alanını genişleten teknikler kadar, çevre koruma gibi mahallî, somut, siyasî çalışmalar da bu konuya dahildir. Yeni Çağ hareketinin ana sloganlarından birinin "küresel düşünce, mahallî eylem" olarak ifade edilmesi boşuna değildir.

Amerikalı psikolog Carl Rogers, Yeni Çağ insanının özelliklerini şöyle sıralamaktadır:

* Bu insanlar hem dış, hem de iç dünyaya açıktırlar.

* Onlar iletişimi, nesnelere olduğu gibi yansıtan bir araç olarak değerlendirirler; ikiyüzlülüğe, aldatmaya, yalana yüz çevirirler.

* Bu insanlar günümüzün bilimine ve teknolojisine karşı derin bir güvensizlik duyarlar.

* Bölünmüş bir dünyada yaşamak istemezler. Onlar, daha çok bütünsel bir yaşam için çaba sarf ederler.

* Dünyadaki tek gerçeğin değişim olduğunun ve daimî bir süreç içinde bulduklarının bilincindedirler.

* Başkaları ile ilgilenirler ve gerçekten yardıma ihtiyaç duyulan her yerde yardıma hazırdırlar; profesyonel yardımcılara güvenmezler.

* Aşırı örgütlenmiş, esnek olmayan, bürokratik kurumlardan uzak dururlar.

* Bu insanlar kendi deneyimlerine güvenirlere ve dış otoritelere karşı da derin bir güvensizlik duyarlar.

* Maddiyatın çekiciliğine ve ödüllendirmelere karşı alabildiğine kayıtsızdırlar. Bolluk içinde yaşayabilirler, fakat bunu hiçbir şekilde gerekli saymazlar.

* Yarının bu insanları, arayan kişilerdir. Onlar bireyi aşan büyüklükte bir anlam ve hedef bulmak isteyeceklerdir. Onların kahramanları Mahatma Gandhi, Martin Luther King, Teilhard de Chardin gibi ruhsal varlıklar olacaktır.

KÜRESEL İLİŞKİ

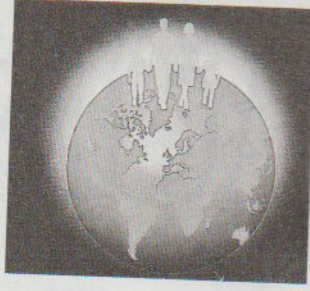
"Bu yüzyılın sonunda hayat anlayışında ve hayata ilişkin değerlerde tam anlamıyla bir ihtilâl olacak ve bütünselliğin yeniden doğuşu yaşanacaktır."

Robert Muller,
B.M. Genel Sekreter
Yardımcısı

"Şuurun genişleme-
si, Yeni Çağ'a damgasını
vuracaktır. Kafamızda var
olan sadece akılcı düşün-
ce olarak bilenen potansi-
yelden ibaret değildir."

Karl Schnelting,
**ZDF'de Kültür Mü-
dürü**

Yeni Çağ'ın insanı kendisini, insanlık ailesinin bir ferdi bilecek

Tarihin en büyük dö-
nüşüm sürecine katkıda bu-
lunma, bir bütünü parçası
olma duygusu, Yeni Çağ
hareketinin taraftarlarını,
kendileri sabit hiçbir teşkilata
bağlı olmadıkları hâlde birleş-
tirmektedir. Yukarıda belirttiği-
miz alıntılar da, bir değişim dö-
neminde yaşama duygusu-
nun çok yaygınlaşmış olduğu-
nu göstermektedir. Hatta doğ-
rudan doğruya Yeni Çağ hare-
ketine dahil edemeyeceğimiz
kişiler arasında bile... Bu alıntı-
ların ortaya çıkardığı bir başka
husus da, değişim konusunda
ki anlayışın oldukça belirsiz ol-
duğudur. Herkes büyük bir şey
cerceyan ettiğini bir şekilde his-
sediyor. Fakat, ancak çeşitli
alanlardaki somut örnekleri ele
alarak bu köklü şuur değişimini
tüm boyutlarıyla kavrayabiliriz.

* **Ekonomi:** San Fran-
cisco'da altı yüz küçük ve al-
ternatif işletmeden oluşan bir
ortak girişim, rekabet ve büyü-
me yerine, çevre şuurunu ve
yardımseverliği ön plâna al-
mıştır.

* **Politika:** Davis, Cali-
fornia'da, bisikletlilere kent içi

ulaşımında öncelik tanımıştır.
Burada ayrıca her hafta "yeni-
den kazanım" (recycling)
kamyonu evleri dolaşmakta,
her evin önüne bir ağaç dikil-
mekte ve kent belediyesinde
isteyen her vatandaş mikrofo-
nu eline alıp konuşabilmekte-
dir.

* **Eğitim:** Sloganı "kal-
be ve ruha seslenen eğitim"
olan bir okul... Programında bi-
lim kadar konserlere, meditasyon
ve danslı tiyatroya da yer
ve değer verilen bir okul... Bo-
ulder, Colorado'da gerçekleş-
miştir.

* **Psikoloji:** Normal
uyanıklık şuurumuz en yüksek
şuur düzeyimiz değildir. Öğre-
nebileceğimiz ve ulaşabilece-
ğimiz başka şuur seviyeleri de
mevcuttur.

* **Fizik:** Kuantum fiziği,
bizi yeni bir dünyaya görüşüne
götürüyor. Modern fizik,
kâinatı bir makine kabul eden
anlayışı, bölünmez ve dinamik

bir bütünlük anlayışına doğ-
ru değiştirmektedir.

* **Biyoloji:** Katı yaşam
savaşında fazla bir değişik-
lik yok: Tüm canlıların yüz-
de 95'i şimdiye kadar acı-
masız tabiat ana ile henüz
hiç tanışmadılar. Önde ge-
len prensip, işbirliği ve sev-
gi temeline dayanan ortak
yaşamdır.

* **Tıp:** Bütünsel sağlık
yönünde giderek daha da
büyüyen bir akım, ilâçlara
karşılık hastanın kendi ken-
dini iyileştirme yeteneğine ön-
celik veriyor.

* **Sınır Bilimleri:** Ölüm
araştırmacısı Elisabeth Küb-
ler-Ross "Ölmek daha güzel
bir eve taşınmaktır." diyor.
Ölüme yakın deneyimler yaşa-
yan hastaların anlattıkları bunu
doğrulamaktadır.

* **Felsefe:** Zaman ve
mekân konusundaki sınırları
kendimiz belirledik. Yine ken-
dimiz bu sınırları aşabiliriz.

* **"Müzik aracılığıyla
kendi içine yönelme":** Şu-
run genişletilmesinde müziğin
rolü genellikle küçümsenmek-
tedir.

Henüz bir geçiş döne-
minde yaşıyoruz. Çoğu kez
krizden söz edilmektedir. An-
cak kriz sadece tehlike ve dik-
kat anlamına gelmez, aynı za-
manda Yeni Çağ ile ilgili örnek-
lerin de gösterdiği gibi değişim
imkânı da yaratır.

(New Age Buch'tan
Çev : Mustafa KARTOPU)

Araçsız Mekân Değişimi

TELEPORTASYON

(Işınlanma, Tayyi Mekân)

BİR fizik medyom bedenini dematerialize ederek, başka bir yerde tekrar bir araya getirebilir, yani materyalize edebilir. Bu fenomene transportasyon (ışınlanma, tayyi mekân) denir.

19. yüzyılın tanınmış İngiliz apor medyomu Bn. Samuel Guppy'nin başından çok ilginç olaylar geçmiştir.

Bn. Guppy, kendi celseleri sırasında, odada, âdeta boşluktan çıkarmışçasına canlı istakozlar, yılan balıkları ve taze çiçekler, meyve ve sebzeler tezahür ettirmekle tanınmıştı. Londra, Highburg'deki evinde hesap işlerine dalmışken birden kendisini Lams Conduit Street, 69 numaraya taşıyan ruhsal varlıklar tarafından, çatı ve tavanların içerisinden geçirilip, celse odasındaki masanın üzerine bırakılmıştı.

1900'lerde sıcak bir eylül günü, Tannesse eyaletinin (ABD) Gallatin kentinde, kentin tanınmış kişilerinden David Lang, ailesiyle birlikte evinin önündeki verandada oturuyordu. O sırada evin bahçe kapısının önünde, David Lang'ın arkadaşı August Peek'in otomobili durdu. Yanında kayımbiraderi vardı. Lang onlara elini salladı ve çit ile ev arasında yaklaşık on iki adım kadar yürüdü. Ve işte tam o sırada, David Lang herkesin gözü önünde birden yok oldu.

Bir başka olay da, teleportasyon hadiseleri çalışmaları ile tanınmış olan, meşhur İngiliz yazarı Ambrose Bierce'

Ergun CANDAN

nin başından geçmiştir. Ambrose Bierce de, 1913'de çalışma odasında esrarengiz bir şekilde kaybolmuştu. Odaya giren dostları, yarım fincan ılıklaşmış çay, bir yığın kitap ve kâğıtla, Bierce'nin boş koltuğundan başka bir şey bulamadılar.

1947'de, uçak kazalarının en garibi oldu. Tahoma buzulunun üzerine düşüp parça parça olan otuz iki kişilik bir uçağa, iki gün sonra yardım ekipleri ulaştıklarında, parçalanarak şeklini kaybetmiş ve içinden bir kişinin bile kurtulmasına olanak olmayan enkazda, bir tek kan lekesi veya cesede rastlanmamıştı. Uçak şirketinin, cesetlerden birini bulup getirene 5000 dolar ödül vaat etmesine karşın, bu otuz iki kişi bir türlü bulunamadı.

TAYYI MEKÂN (IŞINLANMA) YAPAN GURU

Az önce aporlarla ilgili bölümde bahsettiğimiz ünlü Yogi Paramahansa Yogananda'nın "Bir Yogi'nin Öz Yaşam Öyküsü" adlı kitabında, tayyi mekân (ışınlanma) ile ilgili örneklerde ayrıntılı biçimde anlatılmıştır:

Danapur'a dönmeden önce, Moradabad'daki Bengalli bir aile ile birkaç gün geçiren Yogananda'yı uğurlamak için, altı kişiden oluşan bir grup toplanmıştı. Sohbeti spiritüel konulara çevirdiğinde ve Himalayalar'da başından geçen mucizevi

olayları anlattığında, etrafındakilerin kendisine inanmadıklarını gördü. Bir an düşünceli davranmayı bir kenara bırakarak, "Kendisini çağıracağım takdirde, gurum burada, bu evin içinde ortaya çıkacaktır." der.

O an herkesin gözü merakla ışıltılamaya başlamış, böyle bir fenomenin olup olamayacağını merakla beklemeye başlamışlardı. Meditasyon hâline girerek, alçak gönüllülikle gurusunu çağırır. Karanlık oda, loş, dinlendirici bir ışık ile dolduktan sonra, giderek, bu ışık içinden Babaji'nin parlak bedeni belirir.

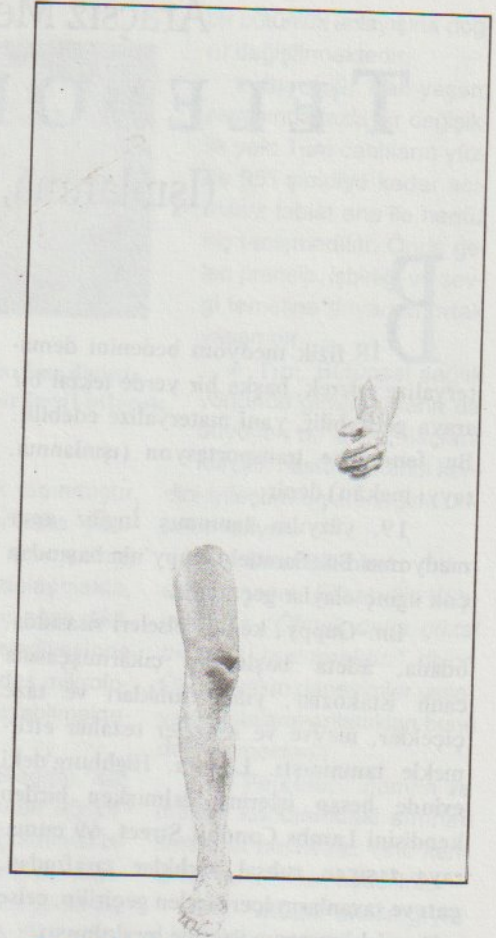
Mahavatar Babaji, "Lahiri, beni önemsiz bir sorun için mi çağırıyorsun? Hakikat, samimî arayıcılar içindir, boş merakları olanlar için değil. İnsan gördüğü şeye kolayca inanır; o zaman inkâr edecek bir şey kalmaz. Duyu ötesi hakikat, doğal materyalistik şüpheciliklerin üstesinden gelebilenler tarafından keşfedilir." der ve bu yüzden gideceğini belirtir.

Yalvararak ayaklarına kapanan Lahiri, kendisine inanmadıkları için bu yolu seçmesinin hatalı bir davranış olduğunu anladığını söyler.

Bunun üzerine arkadaşlarının önünde yalancı çıkmaması için kalacağını belirtir ve dışardaki odada kendilerini bekleyenlerin karşısına çıktıklarında, ev sakinleri gözlerine inanamazlar. Zira, kendilerinin haberi olmadan o odaya başka birinin girebilmesi mümkün değildir. Peki, nasıl gelmişti oraya?

Mahavatar Babaji, bir müddet evdekilerle sohbet edip yemek yedikten sonra, herkesin gözü önünde tekrar demateryalize olarak gözden kaybolmuştur.

1226 yılının Kutsal Perşembesi'nde, Padualı Aziz Antony, Limoges'deki St. Pierré de Quayroix Kilisesi'nde vaaz

Bir üst boyutun yasaları kullanılırsa, pek çok engel ortadan kalkar.

verirken, birdenbire, o sırada kasabanın diğer ucundaki bir manastırda bir âyin için bulunması gerektiğini hatırladı. Kukuletasını başına çekerek, birkaç dakika yere diz göktü. Cemaat saygı ile beklemekteydi. Aynı anda rahip, kasabanın diğer ucundaki kilisede toplanmış olan keşişler tarafından, dua hücrelerinden dışarı çıkarken görülmüştü. Rahip, âyin için kendisine ayrılmış olan pasajı okumuş ve birdenbire ortadan kaybolmuştu. Benzer bir olay, Ravennalı Aziz Ambrose ve Aziz Clement için de kaydedilmiştir.

Devamı S. 37'de

İNSAN VÜCUDU

İLKE ve KANUNLARIN UZANTISIDIR

Kenan YILMAZ

INSAN vücudunu meydana getiren organların oluşmasını, birarada bulunmasını ve bir organizasyon hâlinde faaliyet göstermesini sağlayan, yine onun özündeki ilkeler ve bu ilkelerin uzantısı olan kanunlardır. Bu sebeple insan maddî yapısı ile de ilke ve kanunları temsil etmektedir.

Fizik duyularımıza hitap etmesi nedeniyle, bunları akıl yoluyla da anlayabiliriz. Bu anlayış beyine bağlı bir anlayış olmakla beraber, ilke ve kanunlar hakkında sezgilerle karşılaşmamız ve hissetmemiz için ilk adımlarımız olabilir.

İnsan vücuduna yansıyan temel ilke Birlik İlkesi'dir. Bir hücre hâlinde, ana rahminde gelişmeye başlayan zigot hücresinden bölünerek çoğalmak suretiyle, vücudu oluşturacak olan doku ve organları meydana getiren hücreler oluşur. Bu hücrelerin ortak bir yönü vardır, o da çekirdeklerinde bulunan ve daha sonradan tüm yaşamsal fonksiyonlarını, yani vücut içindeki vazifelerini ona göre yapacakları bilgiyi içeren DNA yapılarıdır. Bu DNA, vücuttaki tüm hücrelerde aynıdır, yani hücreler öz itibarıyla aynıdır.

Hücrelerdeki öz itibarıyla olan ayniyete rağmen, görünüşte farklılıklar olabilir. Kas hücresi kan hücresinden, akciğer hücresi karaciğer hücresinden, beyin hücresi diğer bütün hücrelerden farklı görünebilmektedir. Bu farklılık hücrelerin yapacakları vazifelere uygun olarak gene DNA yapılarında bulunan bilgiye göre şekil almalarından ibarettir.

Aynı fonksiyonu görmek amacıyla

olan hücreler birarada bulunarak doku ve organları meydana getirirler. Bu organların meydana geliş plânına göre hücreler şekillenirler.

Hücreler temelde aynı öz bilgi ile faaliyetlerini sürdürdükleri için hiçbir organın faaliyeti diğerininkini engellemez, tersine destekler. Organlardan birinin vazifesini aksatması üzerine diğerleri onun açığını kapamaya çalışır. Örneğin, akciğer, kandaki birikmiş olan karbondioksidi yeteri kadar vücut dışına atamadığında kalp atışı hızlanır, böbrekler daha fazla faaliyet göstererek biriken bu karbondioksidi idrarla dışarı atmaya çalışır.

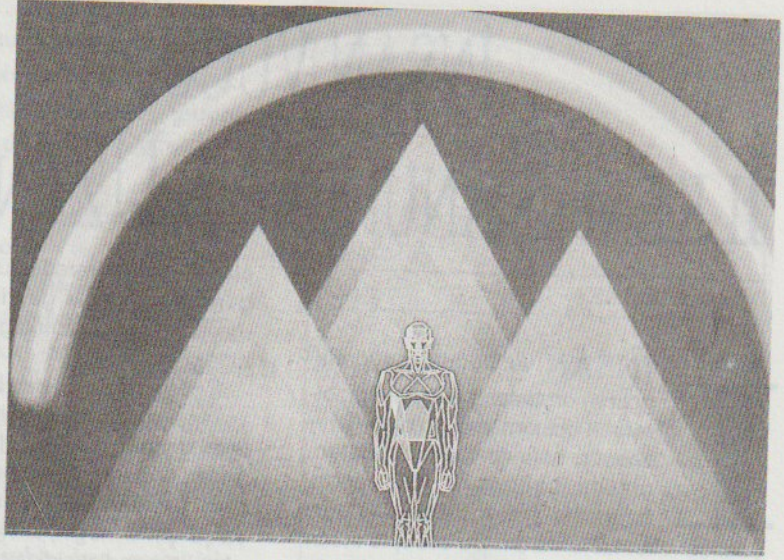
Zıt çalışan organlar olmakla beraber, örneğin kas grupları birbirinin tersi yönde hareket ederek dengeyi sağlamakta ve itici hamleyi yapmaktadırlar.

Hücreler özlerindeki bilgiyi, fonksiyonları için gerekli olan bir şekilde aksettirirler. Örneğin pankreas hücresi dışında hiçbir hücre insülin hormonu salgılamaz. Bu beyin tarafından diğer organların da ortaklaşa çalışması sonucunda kontrol edilir. Yani hiçbir şekilde başıboşluk yoktur. Kaotik bir tarzda olmak üzere uyum içinde bir etkileşim vardır. Bu hücrelerin vazifelerinde uyguladıkları bilgiyi ne eksik ne de fazla kullanmamasından dolayıdır. Her hücre, yerinde ve zamanında faaliyet gösterir.

Vücudu meydana getiren tüm organların ortaklaşa faaliyetleri yani Yardımlaşma ve Dayanışması sonucunda hayatiyet devam eder. Hiçbir organın faaliyeti diğerininkinden bağımsız değildir. Kalp, kanı beyne göndermezse beyin çalışmaz. Böbrekler kanı süzüp temizlemezse kimyasal reaksiyonların dengesi bozulur. Akciğerler oksijeni kana geçirmezse hücrelerdeki hayatsal faali-

*İnsan ilkelerin
tezahürüdür.*

yetler durur. Tüm bu faaliyetler beyin tarafından koordine edilmezse, karmaşa içinde yaşam durur.

Vücut organizasyonunda beyin koordinatörlüğünde olmak üzere hiyerarşik bir sistem ve küresel bir işleyiş vardır. Tabii ki bunun üzerinde bu organizasyonu, konsantrasyonu ile canlı tutan ve maksadı için kullanan Varlık'tır.

Varlığın bu maddî organizasyona uyum sağlaması, işte bu özdeki ilkelerin ayniyetine dayanır. Varlığın astral bedeninde de bu ilkelere göre bir organizasyon vardır.

Bu organizasyon mekânın enerjilerinin sağladığı imkânlarla bağlı olarak farklı bir düzen ve işleyiştir.

Maddî mekânda göz görünümünde olan bir organ, astral mekânda farklı bir görünüşte, daha üst bir boyutta; bir ışık, bir ilke olarak görünür.

Kısacası maddesel düzeyde oluşan her şey aslında, tüm evrende egemen olan ilke ve kanunların cisimleşmiş bir görünümünden ibarettir. Ve bütün bunlar tek bir ilkenin çokluk hâlinde görünümüdür. Bu görünüm Varlık merkezine doğru "Bir"leşir.

BİLİM, TANRI VE İNSAN Baştarafı S. 17'de

men her şey doğa yasalarına uygun. Ancak arada sırada bazı şeylerin yolunda gitmediğini görüyorlar. Eğer bu yaratıklar şöyle şöyle yaparlarsa bu hayvanat bahçesi yok olacaktır. Bu nedenle bir parmak uzatıp küçük bir şeyi değiştiriyorlar. Ve belki de mistik insanların öne çıkarmaktan hoşlandıkları mucizeler böyle meydana geliyor."

Bütün bunları toparlarsak şu sonuçlar çıkıyor:

Nihai bazı sorular cevapsız kalmaktadır. Bilim de bu sorulara bir açıklık getirememektedir. Ancak bilim, bu sorular üzerinde derin derin düşünmemize yardım etmektedir. Bunu da, ucunda bizim oturduğumuz kozmik ve biyolojik evrimin destansı yörüngesini aydınlatarak yapmaktadır. Hamilton, "Öyle görünüyor ki, teolojik olasılık-

lar hâlâ yaşıyor." demektedir.

Bu sözler ruhsal yönden duyulan açlık için yetersiz bir besin gibi. Ancak 100 yıl önce Darwin, küçük tesadüflerden oluşan zincirlerin insan türünü ortaya çıkardığını göstermişken, metafizik görüşler gerileyip, klâsik fiziğin saat gibi çalışan yasaları yükselişe geçmişken ve evrenin hayat yaratmadaki ustalığı hâlâ açığa çıkarılmamışken, insan, teolojik olasılıkların, 21. yy bilimini kurtarabileceğine pek inanmamaktadır. **Galiba 1993 yılı geleneksel dinlere, geleneksel olmayan bir dinsel görüşün katılacağı bir yıl olacaktır.**

(*) In God and the New Physics,
The Cosmic Blueprint and The Mind of God
(4 Ocak 1993 tarihli TIME'den geniş özetlemeyi
Ayhan Tolaybenk yaptı.)

ENERJİ ve ENTROPİ

Cengiz ÇEVRE

EINSTEIN'ın Özel Rölativite Kuramına göre madde, ünlü $E = mc^2$ formülüyle enerjiye dönüşebiliyordu. Fakat ne yaptığımız kömür ne de bilinen başka hiçbir maddeyle, formülde ifade edilen yüksek enerji elde edilemedi. Acaba bu nasıl bir madde olmalıydı?

Bunu anlayabilmek için önce atomaltına inmemiz gerekiyor. Kitaplarda hâlâ atom çekirdeğinde sadece proton ve nötronların olduğu yazılmaktadır. 1969'da protonların hızla diğer proton ve elektronla çarpıştıkları deneyler, onların daha da küçük parçacıklardan oluştuklarını gösterdi. Buna *kuark* adı verildi. Proton ve nötronların 3 kuarktan oluştuğunu, şimdi bilmekteyiz. Biraz daha eskiye gidersek 1932'de elektronun karşıtı olan pozitron ya da antielektron; 1955'de protonun karşıtı olan antiproton; 1958'de nötronun karşıtı olan antinötronun bulunduğunu anımsarız. Bunların tümü antimaddedir. Artık, her parçacığın birleşerek yok olacağı bir karşı parçacığı olduğu anlaşılmuştur. Karşı parçacıklardan oluşmuş karşı dünyalar vb. olabilir. Bu durumda, antimadde, bilimde ve ruhsal araştırmalarda yerini almıştır.

Dünya üzerindeki madde (atomun çekirdeği), kendileri kuarklardan oluşan proton ve nötronlardan oluşmuştur. Kuarkların sayı-

sının antikuarklardan fazla olması ise bir gerekliliktir. Yoksa tüm kuark ve antikuarklar birbirini yok ederek, geriye madde yerine ışıma dolu bir evren bırakırlardı. Böylece baştaki $E = mc^2$ formülündeki maddenin ne olduğunu anlayabiliyoruz. Burada ifade edilen sadece madde değil, madde ve antimaddenin her ikisidir.

Sadıklar Plânı'nda şöyle söyleniyor:

"Şüphe yok ki, Kaadir-i Mutlak olan Allah, önce özü yaratmıştır. Bu öz, bütün kâinatları kendinde mecz etmiştir. Enerji, vasıta ve varlıktır. Özün enerji vasfı, Mutlak olan Allah'ın bizatihi meydana getirmiş olduğu Kâinat ışığı veya enerjisidir. Bu enerji, her şeyin mebd-i ve her şeyin esasıdır. Onun varlık kâinatında zuhuru, ancak yaradılışla ortaya çıkar. Öz budur. Cevher ise, bu özün kendi dışında teşekkül ettirdiği ve kâinat maddesinin enerjisine mukavemet edebilecek daha yüksek bir enerji terekümüdür. Şuura gelince; şuur gerek özdeki, gerek cevherdeki bu enerjinin aksiyon hâlindeki tavrıdır. Ve böylece aksiyon hâlindeki tavırlanma, yani maddeye karşı bir vaziyet alma, kendiliğindenlik, bizatihi olmak, bilgiyi kullanma kudret ve salahiyetinin bir yerde toplanması, böylece şuur dediğiniz bir yeni mekân teşkil eder."

"Enerjinin mekân bulması, o enerjinin belli bir ihtizaz seviyesinde kalması demektir. Ve bu ihtizaz sevi-

yesi, o kadar geniş ve ihatalı bir seviyededir ki, o enerjinin içerisinde birkaç buut belirebilir. Enerjinin mekânı size göre, kaba maddenin en ilkel yapısından başlayıp, şuur sahanızın en kaba taraflarına -fakat mekânınızın maddî mekânınızın en seyyal tarafı olur- oraya kadar uzanan bir açı içerisinde kendisini gösteriyor demektir. Aynı enerji başka bir mekâna inkılâp ettiği zaman, onun en kaba noktası, sizin en ince noktanız gibi bir başlangıç teşkil edebilir ve böyle mekânlar mevcuttur."

Fiziksel ve kimyasal değişikliklere eşlik eden enerji değişmelerinin incelenmesine **termodinamik** adı veriliyor. Termodinamiğin 1. Yasası, **Enerjinin korumudur**. Buna göre enerji, bir biçimden ötekine dönüştürülebilir; fakat yaratılamaz veya yok edilemez. Evrenin toplam enerjisi sabittir. Ancak 1.yasa, enerji değişmesinin kendiliğinden olup olmadığını belirleyemez. Termodinamiğin 2. yasa-sı bunu **entropi** denilen bir fonksiyonla açıklamaktadır.

Entropi anlam olarak bir sistemdeki düzensizlik veya rastgeleliğin ölçümüdür. Çok yüksek düzensiz sistemin, yüksek entropisi vardır. Burada sözü edilen sistem, belirli sınırlamaları içine alan tabiat bölümü olarak tanımlanıyor.

Sadıklar Plâni'nda, sistem için şunlar söylenmiştir:

"Sistem varlığa göre, gerçek ve gerçek olmayan iki şeyin birarada bulunuşu demektir.

Sistem üç yönlü hareket etmekte olan maddenin, birarada mütalâası demektir.

Sistem muayyen bir madde kâinatının, çeşitli buutları arasındaki irtibatı meydana getiren müteal tesirlerin cümlesidir.

Sistem insan ruhunun muayyen bir şuur alanında teksifinden meydana

gelmiş ve aydınlanmış bir sahadır

Sistem İdareci Mekanizmanın Plân Bürosudur."

Termodinamiğin 2. yasasına göre, **kendiliğinden her değişikliğe entropideki artış eşlik eder**.

Maddenin hâlleri içinde katı, kristal hâl, en düzenli olup, en düşük entropilidir. Gaz hâli en rasgele olup en yüksek entropilidir. Sıvı hâli ikisi arasındadır. Bir madde erir ya da buharlaşırsa entropisi artar. Kristalleşme ve yoğunlaşma durumunda ise entropi azalır.

Evrene uygulandığında, evrenin entropisi, kendiliğinden değişiklikler oluştuğunda kararlılıkla artmaktadır. Clausius'a göre "Evrenin enerjisi sabittir; evrenin entropisi maksimuma doğru gitme eğilimindedir."

Entropi iç enerji gibi bir hâl fonksiyonudur. Kendiliğinden bir değişme olduğunda, sistemin serbest enerjisi azalır. Serbest enerji de bir hâl fonksiyonudur. Değeri sistemin başlangıç ve son hâline bağlıdır. Bu hâller arasında kat edilen yola bağlı değildir. Böyle bir durumda serbest enerji negatif değerle gösterilir. Çünkü sistemin enerji açığı çıkardığını belirtmektedir.

Entropi sıcaklıkla ilgilidir. Sıcaklık artınca maddenin entropisi artar, madde soğutulunca da entropi azalır. Çünkü düzenlilik artar.

Entropisi olan maddenin ısı da olmalıdır. Belli bir ısı olan cismin de belli bir miktarda ışıması yani radyasyon yayması gerekir. Örneğin ateş üzerinde bırakılan demir çubuk kıpkırmızı parlar ve ışıır.

Bu konuda son sözü Sadıklar Plâni'na bırakalım:

"Beşer, gerek şuuruna ait ihtizaz, gerek maddî vasıtasına ait ihtizaz bakımlarından daha yüksek bir ihtizaz sistemi ile irtibat kurabilecek, tahammül gösterebilecek ve orada kendi enerjisini kâinat enerjisi ile temas ettirebilecek durum kazanırsa, o varlık tekâmül etmiş bir varlıktır."

Neştersiz Ameliyat Yapanlar Bile Var

RUHSAL ŞİFA

Osman KANSIZ

(Geçen Sayıdan Devam)

İsviçreli şifacı Brother Ernest Kaap, doktorlara da şifa yapmıştır. Bunlardan birisi on beş gün ıstırap içinde kıvranmış, yaptırdığı muhtelif morfin iğneleri, şiddetli sancılarını teskin edememişti. Ernest hastanın evine gitti. Hasta olan doktor yatakta idi ve derdinin ne olduğunu da biliyordu. Kaburga kemiklerinden biri yerinden çıkmıştı. Ama onu yerine nasıl yerleştireceğini bilemiyordu. Ernest "Ben biliyorum." dedi. Sonra dua etmeye başladı. Doktora elini sürmemişti. Ama yirmi saniye içinde sert bir çıtırtı oldu. Bir ruhî kudret sayesinde, kemik doğru bir şekilde yerine oturmuştu. Doktor ve Ernest, Allah'a şükrettiler. (Bu hadise 1951'de olmuştur.)

b - Uzaktan şifacılık:

Genellikle, uzakta bulunan bir hastanın, rahatsızlığı belirtir bir mektupla, ruhî tedavi yapan medyoma (şifacıya) müracaat etmesiyle mümkün olur. Şifacı medyom, bir hasta mektubunu eline alır. Bir dua okumak suretiyle hem kendini ruhî âleme akort eder, hem de rehber varlığını yardıma çağırır. Rehber varlığını yanında hissettikten sonra, adıyla ve oturduğu yer ile birlikte hastasını tanıtır. Hastasının rahatsızlığının geçmesi için, rehber varlığına veya varlıklara ricada bulunur. Hatta: Bazen mümkün olursa, hastalar grup grup şifacı medyomun yanına davet edilir ve zincir yapılarak rahatsızlıkların giderilmesine çalışılır.

Hastahane de yatmakta olan, akciğer kanserinden muzdarip hastaya, doktorlar, hasta için daha fazla bir şey yapamayacaklarını söyleyip, onu evine göndermişler, karısına da, hastanın ölmekte olduğunu, onu evde rahat ettirmesini söylemişlerdi. Karısı şifacı Edwards'a gidip durumu anlatmış ve ondan şifa dilemişti. O akşam Edwards, hastasının iyileşmesi için uzaktan ruhsal şifada bulunmuş ve ondan sonra hastada değişiklikler başlamış. Hasta ayağa kalkıp karısına çay hazırlamıştı. Hasta hastahane ye tekrar gittiğinde, doktorlar, hastanın teşhis kâğıdında yazılı teşhisin bu hastaya ait olabileceğine inanmak istemişlerdi. Ve hasta bundan sonraki yaşamını gayet sıhhatli bir şekilde sürdürmüştü.

KANSIZ AMELİYATLAR

Bu ameliyatlarda telekinezik metot kullanılır. Telekinezi, insan zihin gücünün eşyayı araç kullanmadan hareket ettirme yeteneğidir. Düşünce kuvvetiyle objelerin hareket ettirilmesidir. Bunun asırlardan beri yapılagelen tecrübeleri bulunmaktadır. Meselâ, telekinezi medyomu (Rusya'da Nella), yumurtanın sarısını beyazından, elini sürmeden, sadece düşünce kudretiyle uzaktan ayırabilmektedir. Bu süreç, aynı şekilde organik cisimlerin (meselâ hücrelerin) birbirinden ayrılması da demektir. O hâlde, şifacı medyomlardan Tony Agpao, elini hastanın karnında hareket ettirdiği

zaman, neşterle kesmişçesine hücrelerin birbirinden ayrılması, şaşılacak bir şey değildir. Yani, telekinetik kudretini kullanmak suretiyle Nella'nın yaptığı gibi, yumurtanın akını sarısından ayırmışsınız, ya da hastanın karın derisinin hücrelerini birbirinden ayırmışsınız. Yöntem olarak hiç bir fark yoktur. Tabii bu, burada anlatıldığı kadar basit bir iş değildir. Bunun içerisinde o kişilerin şahsî kudretleri, bilgileri, değişik kanunlar, prensipler, zincirleme ruhî irtibatlar bir araya gelirler. Yani, aşağısı ve Yukarısı gayet sıkı bir irtibat hâlinde, bildiğimiz ruhsal ameliyatları ve şifaları meydana getirmektedirler.

Ruhsal şifa celsesini yöneten varlıklardan birisi, ruhsal cerrahiyi şöyle anlatmıştır: Burada iki süreç kullanılmaktadır. Bilindiği gibi, medyomlar bazı cisimleri materyalize edebildikleri gibi, demateryalize de edebilirler. Aynı yöntem kansız ameliyatlarda da vardır. Medyom elini hastanın karnına daldırdığı zaman, aslında eli demateryalize olarak dahıyor. Yani, bir nevi atomlarına ayrışmak suretiyle, hücreler arasındaki boşluktan geçerek, iç organa kadar ulaşıyor. Orada, o atomik nebüloz, hasta cismi (meselâ tümörü) sarıyor, onu da demateryalize ediyor, hücre boşluklarından çekip alıyor. El karından dışarı çıktığı zaman tekrar eski hâline dönüyor, yani materyalize oluyor. El eski; fakat parmaklar arasında, karın içerisinden çıkan bir tümör oluyor. Bu yöntemle kansız bir ameliyat gerçekleştirilir. Karın yarılmıştır, hiç bir kan yok, kapanıyor, yara izi de yok. Çünkü aslında şifacının elinin karnına girişi, bildiğimiz tarzda hücreleri, dokuları parçalayarak bir giriş değil. Hücre aralıklarından

içeriye doğru bir giriştir. Bir tülün içinden geçen buharın geçişi gibi.

Yine demateryalizasyon metodu kullanılarak da ruhsal cerrahî yapılmaktadır. Burada, şifacının eli karın içine demateryalize olarak değil, doğrudan doğruya girer. Hücreleri birbirinden ayırarak girer. Bu ameliyatlarda kan da çıkar, hatta, sağa sola dağılmasın diye bir kaba, asistanı tarafından toplanır. Gerekli müdahalesini yapar, işe yaramayan dokular dışarı alınır. Bu ameliyatlarda, genellikle, önceden manyetik şifa ile hasta kuvvetlendirilir. Bu, hazırlık devresini teşkil etmektedir. Bundan sonra, gereken operasyon yapılır. Ruhsal, manevî bir anestezi ile korku hissi de kaldırılır. Bundan sonra gereken kısım açılır, el yaranın üzerinde gezdirilmek suretiyle, ameliyat yeri geride iz kalmaksızın kapanır.

MANYETİK - TELKİN KARIŞIMI ŞIFACILIK

Bu şifada hasta, şifacı tarafından paslarla manyetik bir uykuya alınıp, telkin verilmek suretiyle şifa yapılır.

Bir kimsenin zihnine veya şuuraltına bazı fikirleri ekmek ve o fikirlerin belirli bir ruhî süre içerisinde kendini gerçekleştirme söz konusudur. Kendini gerçekleştiren fikir, telkinin fizikî alana çıkmış safhasıdır ki, buna tahakkuk safhası diyoruz. Yani, biz burâda, telkinsel şifadan şuuraltı şifacılığını kastediyoruz. Telkinsel şifanın tarihi oldukça eskidir. Bu, genellikle ailede başlar. Telkin yoluyla insanlara, örnek vermek suretiyle pek çok şeyler öğretilmektedir. Bu, aynı zamanda şuuraltı

şifalanmayı meydana getirir. Hem psikolojik dengesizlikler dengeye kavuşur, hem de fizikî dengesizlikler yerine getirilebilir, düzeltilebilir. Bir kimse sigarayı telkinle bırakabileceği gibi, baş ağrısı da telkinle geçer. Hatta, egzama da telkinle geçebilir.

RUH GÜCÜ ve İLÂHÎ KUDRET MADDEYE HÂKİMDİR

Evrende meydana gelen her hareket, her değişiklik, İlâhî İrade Kanunları'nın maddeye olan tesirinden meydana gelir. Bu tanımlar, maddenin tekâmülünden yıldızların hareketine, doğumdan ölüme, bir elementin atomik yapısından bir fırtınanın meydana gelmesine kadar bütün olayları

ARAÇSIZ MEKÂN DEĞİŞİMİ TELEPORTASYON Baştarafı S. 29'da

Konuyla ilgili son örneğimizi Mevlâna'dan vermek istiyoruz:

Bir akşam, Mevlâna'yı eşi, bütün aramalarına rağmen bulamaz. Kira Hatun, evi, medreseyi arar. Kapıları kapalı bulur, ama Mevlâna ortada yoktur. Aramaktan vazgeçen Kira Hatun, nihayet uykuya dalar. Gecenin ortasında uyandığında, Mevlâna'yı odada namaz kılariken görür. Namaz bitene kadar bir şey söylemez, bekler. Ayakları toz içinde ve ayakkabıları kum dolmuş olan Mevlâna'ya, nerede olduğunu sorduğunda, Mevlâna: "Kâbe'de daima bizim sevgimizden bahseden bir derviş vardı. Bir müddet onunla görüşmeye gittim. Bu da Hicaz kumudur. Onu sakla, kimseye söyleme." der.

Bir başka gün, Emirci adlı bir mürit, bir iş için Şam'a gidecektir. Mevlâna'ya

içine alabilir.

Tesadüfen ortaya gelen hiç bir şey yoktur. Mucize veya kerametle ortaya çıkan olay da yoktur. Doktorlar, önce hastalıkları meydana getiren sebepleri, sonra, onları ortadan kaldıracak yolları bulmaya çalışırlar.

Bu bakımdan açık olarak görülmektedir ki, şu veya bu inanca göre değişen ruhsal tedavi yolları yoktur. Ruhsal bir tedavinin olduğu bir yerde, İlâhî İrade Kanunları çalışıyor demektir. Bu yüzden, İlliyyet Prensibi'ne göre ruhsal tedaviler, özel bir duruma uygulanmış düşünce gücünün dışarı verilmesiyle faaliyete geçmiş İlâhî İrade Kanunları'nın bir sonucudur.

gelip, işlerinin rast gitmesi için yardım diler. Hayırdua alıp yola koyulan Emirci, Şam'a girdiğinde Mevlâna'nın, bir köşkün damından kendisine el sallamakta olduğunu görür. Bir çılgılık atarak bayılan mürit, kendisine geldiğinde, aynı yerde, bu kez kimsenin olmadığını görür.

Dönüşünde bu olayı anlatıp Mevlâna'ya sorduğunda: "Tanrı erleri okyanusun balıkları gibidirler. İstedikleri yerden başlarını dışarı çıkarabilirler." cevabını alır.

Örnekleri çoğaltmak mümkün... Kayıtlara geçmiş olan o kadar çok, konuyla ilgili fenomenler var ki, hepsini aktarmaya kalksak, yüzlerce kitap tutardı. Ama şurası da bir gerçek ki, örneklerin biri de bir, bini de bir. Görebilen gözler ve anlayabilen gönüller için, her şey zaten tüm gerçekliği ile ortada durmakta değil midir?

HER ŞEY İNSAN İÇİN

Ayhan TOLAYBENK

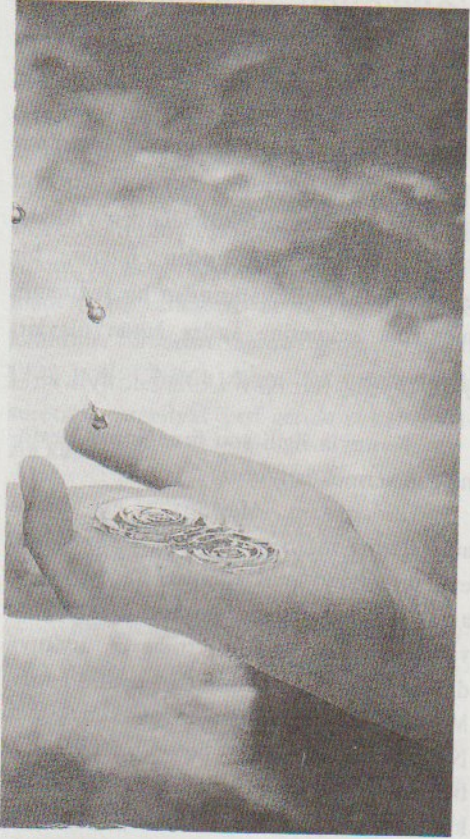
İNSAN!

Şu bilinmeyen evrenin yansıması... İçinde neler var senin; neler yaratıp neleri hiçliğe kavuşturuyorsun? Tanrı suretinde

yaratılmış olmanın gururuyla ama bunu henüz bilmemenin cahilliğiyle dünya üzerinde izler yaratıyorsun. Onu bileceğin günler, sen hem kendine yakın olacaksın hem de kendinden uzaklaşacaksın. Defalarca öleceksin ve dirileceksin. Ölüşlerin bedende, dirilişlerin ise ruhta olacak. Canlı bir bedende sayısız defa nasıl ölünür ve yeniden diri bir hâle dönüşülür öğreneceksin.

İnsan! Şu bağışlayıcıların rahmetinin üzerinden hiç eksilmediği aciz ama tanrısal varlık... Çocukluktan ergenliğe geçmenin verdiği güven ve başkaldırıyla kendi yolunu kendi tırnaklarıyla açmak istiyorsun. İçteki evrenselliğini dünya toprağına yansıtmaya mücadeleni kan ter içinde sürdürüyorsun. Elbette bütün bu içsel savaşlarını bir baba şefkatiyle gözleyenler ve kollayanlar var. Konmuş olduğun çocuk bahçesinin demir parmaklıklarını delip geçmeye çalışman ne büyük mutluluk onlar için. Bu savaşta her yanın kanlar içinde kalmış olsa bile.

İnsan! Şu bilinmeyene, ile bilinen âlemler arasında yüce aktarıcılık görevini yerine getiren kozmik yapı... Bu küçük yapıya, bu nazık bedene evrenleri doldurmayı nasıl başardın? Böyle bir kapsama nasıl ulaştın? Maddeyle nasıl böylesine güzel oynayarak harika yaratışlara olanak tanıdın? Bir bilgi taneceğini nasıl bin yaptın? Bire bin veren verimli, nadide bir topraksın sen. İçine akıtılmış olan kozmik tohumların filizlenmesine böylesine yüce bir hoşgörü tanıyan büyük varlık. Üstelik hep acı ve ıstıraplar içinde. Hiç yüzün

Toprak daima suya muhtaç, su ise onu toprağa verecek ellere muhtaç...

gülmedi ama tohumu ekenler senden hep memnun kaldılar. Senden memnun olmak zorundalar, çünkü hem onlar hem sen sistemin iki önemli parçasısınız. Ne sen onlardan ne de onlar senden vazgeçebilir, çünkü sen ve onlar diye bir şey yok. Sakın yorgunluk belirtileri gösterme çünkü senin de güleceğin günler hazır. Sadece o günlere senin hazır ol-

man gerek.

İnsan! Kaderi ve mutsuzlukları sevinç ve mutluluğa dönüştüren yüce artırıcı... Her şey seninle birlikte. Her gittiğin yere beraberinde cennetin tatlarını, cehennem acılarını sürüklüyorsun. Şapkanla ayakkabıların arasındaki ölçülerin küçük ama sonsuz ölçülerin uzantısı ve temsilcisi olduğunu unutma. Bedenine ve onun isteklerine bakıp da kendini küçümsemene hiç gerek yok. Bu bedenini yapıcısı hem sen hem sen değil. Üstelik senin olan sen, sana muhtaç. İkinci de ayrılmaz bir bütünün yapışık parçalarısın.

İnsan! Kendinden hiç memnun kalmayıp gözleri bir kartal gibi yüceleri, sonsuz kutsallıktaki toprakları tarayan yaratık... Esaret çivisi çakılamayan bir sistemin çiçeği. Hedefine ulaşmak için gözünü budaktan sakınmayıp emaneti yüklenen dünya bireyi. Aradığın

avlar senden soyut değil, senin içinde. Dipsiz kuyular, karanlık mağaralar hep sende. Onların dibindeki su da, ışık da yine sende. Aradığın şeyler senden ayrı değil ki.

İnsan! Bir'i bulmak için ikiyi yaratan bir ışığın ucu... Karartılmış ışığının üzerindeki isler ve gölgeler açılmaya başladı bile. Düşününün içinde yükselişin de gizliydi, çünkü baştan son belliydi. Sen perdenin ardındaki seni, perdenin önüne getirmek için kumdan kalelerle uğraşırken, önündeki okyanusun dalgaları kalelerini az yıkmadı. Ama hepsi o okyanusun farkına varman içindi. Ufukta bir gemi belirirdi çoktandır; sana geliyor. Şu anda dumanını gördüğün bu ışık gemi, gizlediği kanatlarını açmak için senin o sulara ayaklarını sokmanı bekliyor. Hareket senden, hareket zaten yolda...

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.30-21.00)

- 2 ŞUBAT Gizemli Bilgilerin Kaynakları Hasan SEZER-Sema ORDU
9 ŞUBAT Tek Bir Dünya Anlayışı Kenan YILMAZ
16 ŞUBAT Batık Ülke MU Uyarlığı Gündüz ÖĞÜT
23 ŞUBAT İnsan ve Olaylar Elvan ÖĞÜT

Yer: İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği, İnönü Caddesi No:398 B-1 Danış Apt.
Susuzdede Hatay/İZMİR Tel: 43 98 54

TÜRK AMERİKAN DERNEĞİ

- 7 ŞUBAT İç Özgürlüğün Önemi Kenan YILMAZ

Yer: Türk Amerikan Derneği, Alsancak/İZMİR
Saat: 14.30-16.00

ANKARA (ARAD)

- 20 ŞUBAT İnsanlık Büyük Geleceğini Hazırlıyor Engin EMİR

Yer: Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği, Necatibey Cad. No: 72/7 06430 ANKARA
Saat: 14.00

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

TOPLUMSAL HAREKETLERİN GELİŞTİRİCİ ROLÜ

YERYÜZÜNDE

varlıkların gelişmesini sağlayan olayların içinde inanca ve tefekküre dayanan olayların payı yüzde 30'u geçmez. Asıl büyük işi sosyal hareketler yapar. Savaşlarından tutun, hastalıklarına varıncaya kadar.

Toplumsal hareketlerin etki alanı çok geniştir. Felsefe ve düşünsel hareketler ise çok dar kapsamlıdır. Ancak alıp okursak, anladığımız kadar uygulayabilirsek bu uygulama, alanı kadardır. Ancak örneğin bir savaş böyle değildir. Dinli, dinsiz, çoluk çocuk, anne baba, hasta ve sağlıklı

insanların hepsi bu işin içindedir. Toplumun her kesimi bu işin içine sokulur. Bir savaş ya da bir deprem, "Sen kal, sen git." demez. İnanç ya da düşünce ayrımı gözetmez, herkesin başına aynı şey gelir.

İşte asıl bu sosyal hareketleri meydana getiren varlıklar çok büyük vazifeli varlıklardır. Aristo'yu, Eflâtun'u, Bergson'u anı sıçramalar, anı çıkışlar yaptıran kişiler olarak görmeyin. Onlar hazırlık insanlarıdır. Onlar bizleri asansöre kadar getiren varlıklardır. Ancak asansöre bizi kim taşıyacak? Bizleri asansörün kapısına kadar gitmemiz için yönlendiren, ikna edenler ile asansörle bizi yukarıya taşıyanlar ayrıdır. Dinler ve felsefeler hep teklif eder. Onları kabul edişimiz tamamen bize kalmıştır.

Aksiyon veya hareket,

yaşamımız içinde çok önemli yerleri tutmaktadır. Bizleri geliştiren, yükseklik kazandıran her iş, hareketlerimizden kaynaklanan iştir. Düşüncelerimiz bize pek bir şey getirmeyebilir. Sevginin felsefesini okuyup sevgiden habersiz insanlar vardır. Kaç kişiyi gerçekten seviyoruz? Hiçbir şey okumayıp da bir kişiyi sevsek yeterlidir. Kitaplar sadece telkin eder. Değişik yönere açılan pencereleri gösterir. Ama o pencerelerden bakmak gerekir. Fakat olmuyorsa kendi kabuğumuzun içinde kalmak demektir bu. O zaman mutsuzluklar dediğimiz olaylarla harekete geçip, bir etki alanını kendimize çekeriz: "Ben statik bir durumdayım. Beni burardan kaldırım." Ondan sonra hastalıklardan aksi işlere kadar her şeyle karşılaşırız.

(E.A.)

GELİŞMEK VE ŞUURLANMAK HERKESİN HAKKIDIR

□ Ergun CANDAN □

S **ESSİZLİĞİN** ve karanlığın yeryüzünü kapladığı saatlerde, herkesin uykuya daldığı gecelerde gözlerimizi göklerin derinliklerine çevirdiğimizde, pırl pırl ışıklarıyla sayısız yıldızları; uzayın sonsuzluğunda dizi dizi sıralanmış olduğunu görürüz.

Bu semavî güzelliği hangi dil anlatabilir?

Hangi dil anlatabilir, ışıl ışıl, dünyamıza kadar gelen ışıklarınızın gönlümüzü aydınlattığını...

Ya üzerlerinizde yaşamlarını sürdüren şu sayısız halkları, ırkları, galaktik insanlık âlemlerini...

Üzerinde, Görüp ve Gözeticiler'in bulunduğu söylenen sen Şira Yıldızı, şu günlerde hepten unutuldu, sadece geçmişteki uygarlıkların ve inisiyatik öğretilerin derin izlerinde kaldın.

Biz sizi görüyoruz, ama sizler bizi daha iyi görüyorsunuz.

Cıvız sesimiz sizlerin görkemlerinizi haykıra haykıra dile getirmeye çalışmakta, ama buna gücü yetmemekte ve aczini anlayıp susmaktadır. Fakat kamaşan gözlerimiz yine de sizleri seyretmeye devam etmektedir.

Şu koskoca evrene bakıp da dünyamızın küçüklüğünü anladığımız için mi; dar geldi de savaşıp dururuz, belli değil. Uzaydan bakıldığında masmavi şirin bir kürecik olarak görünen dünyamızdan, maalesef, bir zamanlar kılıç sesleri, şimdi ise dinmek bilmeyen silâh sesleri semalarda yankılanmaya devam edip gidiyor. Devam edip gidiyor, zira kin ve nefret dolu insanlığın içinden gelen egoistçe haykırışlar bir türlü dinmek ve susmak bilmiyor.

Dıştan bakıldığında masmavi, fakat içine bakıldığında simsiyah, kopkoyu bu sis bulutunun aralarından görülen manzara işte bu...

İÇ DIŞA YANSIR

DÜNYA kargaşa içinde, toplumlar kargaşa içinde, ülkeler, şehirler, köyler, biraz daha küçük birimlere doğru inerek aileler kargaşa içinde, çünkü insan fert olarak büyük bir kargaşa içinde.

İnsan fert olarak, bir türlü içinden gelen o egoistçe haykırışların sesini kesme çabasına girememiş, dolayısıyla bu hâli dışa yansıdığına dünya bugünkü hâlini almıştır. Dünyanın kargaşa içinde olmasının sebebi olarak, insanların kargaşa içinde bulunan duygu ve düşüncelerini gösterebiliriz.

İnsanın duygu ve düşüncelerinin bu hâlde olmasına da şüphesiz,şuur sahasının darlığı ve bilgisizliği sebep olmaktadır. Eskiler buna İnsan-ı Cahil demişlerdir.

İşte insanlığın geçirmiş olduğu uzun cahillik yıllarının ardında bıraktığı tablo...

GÜNEŞİN İLK IŞIKLARI

İNSANLIĞIN manevî eğitimi için yeryüzüne getirilmiş olan dinler, kısmen de olsa, bazı bilgileri insanlara aktarmaya çalışmışlar, fakat halihazırda şeklen anlaşılabilir ve şeklen yapılagelen dinî merasim ve uygulamalar yüzünden dinler, iç varlığın gelişimine hizmet edememektedirler.

Artık yavaş yavaş herkes kendine şu soruyu sormalıdır.

"Bana şu güne kadar gerek dinî, gerekse başka kanallardan aktarılan bilgiler, kendimi tanımama, iç varlığımın gelişmesine, kısacası, dünyaya gelişimin yegâne gayesi olan ruhsal tekâmülümeye yeterli midir?"

İnanmaya dayalı bir eğitim metodu olan dinlerin şeklen uygulamaları insanları kurtarsaydı, dünyamız şimdi cennete dönerdi. Oysa ki, hepimizin bildiği gibi, dünyamızda cennet şartları değil, cehennem şartları hüküm sürmektedir. İnanmış olmak, birtakım şeyleri halletmiş olmak demek değildir. Siz, falanca dine inanmış ve onun şartlarını yerine getiriyor olabilirsiniz. Ancak, bu sizin iç gelişmenizi de sağlıyor anlamına gelmez.

İnsanlık; kurtuluşunun cahilâne bir inanışta değil, bilgece gerçekleştireceği anlayışında yattığını idrak ettiği andan itibaren, yıllarca süren o ağır uykusundan ağır ağır uyanmaya başlayacaktır.

Az önce sorduğumuz o soruyu tekrar hatırlayalım: "İnsanlığın elinde, halihazırda mevcut bulunan bilgiler yeterli midir?" Yeterlidir diyenlere sözümüz yok. Yetersiz olduğunu fark edenler ise sabretsinler... Şüphesiz ki karanlığın aydınlığa, cahillüğün bilgeliğe olan hâkimiyeti sürüp gidemez. Ve yine hiç şüphemiz yok ki, gecenin kör edici karanlığı; yerini, doğacak olan güneşin ilk ışıklarına terk edecektir. Hangi gecenin karanlığı, yerini sabahın ilk ışıklarına terk etmedi ki...

Cahillik geçici, bilgelik ise bakidir.

İşte bu bilgelik yolundan yürüyerek, insanlık lâıyk olduğu yeri bir gün mutlaka alacaktır.

"Gölge hâlinde olan sebepleri ortadan kaldırmış; hakikî, tek bir sebebe bağlanmış bir insan uyanık insandır."

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

KONFERANS DUYURUSU

ANKARA

DERNEK MERKEZİ

* CUMARTESİ KONFERANSLARI

6 ŞUBAT	Olaylar ve İnsan İdrakinin Yükselmesi	Emre ÜLKER
13 ŞUBAT	Medyomluğun Evrensel İşlevi	Esen TÜNERİ
20 ŞUBAT	İnsanlık Büyük Geleceğini Hazırlıyor	(İRAD Üyesi) Engin EMİR
27 ŞUBAT	Ayrıntıdan Birliğe Doğru	İsmet YALÇIN

Yer: Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği, Necatibey Cad. No: 72/7 06430 ANKARA
Tel: 229 54 46

ADANA (ADRAD)

13 ŞUBAT	Küresel Anlayış	Atilla UYSAL
----------	-----------------	--------------

Yer: ADRAD, Kurtuluş Mah. 304. Sk. Alganlar Sitesi, B Blok Kat:1 No: 1 ADANA
Saat: 14.00-16.00

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

HER ŞEY RUHUN TEZAHÜRÜDÜR

INSAN, ruhun bir âle-
tinden ibaret bir bedendir.
Yani bir beden fonksiyon gör-
rüyorsa yaşıyor; canlı ise za-
ten bu, tümüyle bir şuur ola-
yıcıdır. Ayrıca şuur bağlantısı
diye bir şey söz konusu ola-
maz. Şuursal bir bağlantı ol-
madan bir beden canlı bir
durumda olması mümkün de-
ğildir.

Şuuraltı ya da şuurüstü
diye bir şey de yoktur. Şu-
run bir aksediş şekli vardır.
Yani fonksiyon hâle gelip be-
den vasıtasıyla tezahür eden
yönleri vardır. İnsanın kendi
özünü bağlantısı olması ne
demektir? Kendi ve öz keli-
meleri ne anlama geliyor?
Bunlar kavram kargaşası ya-
ratmaktadır. Öz de biziz, ken-
dimiz de biziz, ruh da biziz;
kısacası her şey biziz. Öz de
aynı şeydir, ruh da, yüce var-
lık da aynı şeydir. Her devir-
de insanları tatmin edecek
şekilde bazı kelimeler seçil-
miştir. Bunların ayrı ayrı özelli-
kleri yoktur. Tek bir özelliğe
bağlamak mümkündür: O da

Ruh Varlığıdır.

Her şey ruhun tezahür-
rüdür. Zaten evrende tek bir
varlık vardır. O da ruhtur. Ru-
hun kendi sonsuz yüce ener-
jisi, eski filozofların da ifade
ettiği gibi bir **Demiurgostur**.
Demiurgos yapıcı, imal edici
ruh demektir. Kendisine veril-
miş olan cevherleri her türlü
şekle sokabilecek güçte bir
varlıktır. Geçmiş kavimlerin
tanrı olarak ele aldığı varlık
ruhun kendisidir. Ve o biziz.
Bizim için ayrıca bir öz, onun
üstünde ya da dışında her-
hangi bir şey söz konusu de-
ğildir.

Bu beden sahibi, onu
meydana getiren biziz. Hiç
kimse bize bu bedeni hazır
vermemişir. Hazır bir lokma
çığnemiyoruz. Böyle bir be-
deni meydana getirebilmek
için, lineer bir zaman içinde
düşünmek gerekirse milyon-
larca yıldan beri, staj görüp
eğitim içinde uygulama ya-
pan varlıklarız. Hiçbir şey be-
dava kazanılmamıştır. Her
şeyi varlık bizzat kendisi ya-
par. Kendi sorumluluğumuzu
kendimiz taşımaktayız. Hiç
kimse taşıdığımız sorumluluk-
tan fazlasını sırtımıza koya-
maz. Biz istemediğimiz süre-
ce hiçbir zorluk bizi bir nokt-
adan diğer bir noktaya itemez.

Bütün sorumluluklar
içinde bulunduğumuz şuur
seviyesine uygun olarak sü-
rekli olarak değişen bir akış
içinde bize dönüktür. Hiçbir
olaydan, "Bu bana ait de-
ğildir." diye yüz çeviremeyiz.
Her olay bize karşı, bizim
içindir. Yeryüzü; yeryüzünde
yaşamakta olan, aklıyla,
mantiğiyle ve gözlem yetene-
ğiyle, maddenin, kendisine
sağlamış olduğu imkânlardan
yararlanarak birtakım ilke ve
yasaları hakkındaki bilgi ve
tecrübesini artırmakta olan
varlık için bir okuldur,
mekândır.

Bütün mesele varlığın
burada ne yapmakta oldu-
ğunu, neden bulunduğunu, ne
yapılması gerektiğini idrak et-
mektir. Tabii ki bir şuur bağ-
lantısı vardır. Bu bağlantı ol-
madan parmağımızı bile kı-
mıdatamayız. Bu bağlantı bir
elektrik şalterinin açılıp ka-
panması gibi değildir; sürekli
olan bir durumdur. Kendili-
ğinden olur. Bunun kontrolü
fizik plânda değil, mantal
plânda sürer gider. Her şeyi-
miz öncelikle mantal plânda
halledilir, sonra fizik plâna
yansır.

Ergün ARIKDAL
(Konferanstan alıntı)

YAŞANMIŞ RUHSAL DENEYİMLER

ÖLÜMLE FLÖRT

● Audrey RUDY ●

MART 1985'de hep-ti ve kalp rahatsızlığım vardı. Doktorum hastanede bulunmam gerektiğini söylüyordu, ama ben buna aldırış etmiyordum. Ölecek olduktan sonra, hastanede veya başka bir yerde ölmek, ne fark ederdi ki...

Bir gece nefesim durmuştu. Devamlı olarak benden gözünü ayırmayan kocam Louis, kötü bir şey olduğunu fark ederek aniden uyanmıştı. Elini göğsüme koyarak soluk almadığımı anlar anlamaz, beni yüzü koyun çevirmiş ve omurgam boyunca masaj yapmaya başlamıştı. Bunlardan benim haberim yoktu. Sonradan bana söylediğine göre, her masaj hareketinde, vü-

cudumun 5 - 10 cm. yukarisından inlemeyi andırır bir ses işiti-mişti. Bu ses, elinin her masaj hareketinde tekrarlamış ve ben soluk almaya başlayınca durmuştu. Fakat ben uyumaya devam ediyor, hatta rüya bile görüyordum. Rüyamda, benimle açıkça flört eden siyahlar giymiş bir adamın yanından geçip git-tim. Oradan bir ses bana, o adamla flört etmekte olduğumu söyledi. Buna aldırış etmediğimi gördükleri zaman, benim yalan söylediğimi bildirdiler. Sonra o adamın adının "ölüm" olduğunu ve benim onunla flört etmekte olduğumu tekrarladılar.

Louis bana olup bitenleri uyandığım zaman anlatırken, tuvalete gitmek için kalktığım

zaman, yatak odasından gelen ışıkla aydınlanan koridorda, rüyamda gördüğüm adamı dikilirken gördüğümü hatırlamıştım. Kocamı uyandırmak istemiyordum, zira benim için yeterince yoruluyor ve meraklanıyordu. Aslında ne yapıp, ne yapamayacağıma düşünemeyecek kadar halsiz ve hastaydım. Gerisin geriye dönüp, tekrar yatağa git-tim.

Ertesi sabah Louis'le bun-ları konuşurken, aslında siyahlar içindeki bu varlığım benim hayatımı kurtarmaya gelmiş olduğu ve Louis'in masajı sırasında işiti-tiği tanımlanamayan seslerin de, etrafımızda bulunan öteki be-densiz varlıkların çıkardığı ses-ler olduğu kanısına vardık.

* * *

ANLAŞMA

● Diana ENGLAND ●

OKUL arkadaşım Walter Blanchard ile sık sık, ruhsal olay-lardan ve ölümden sonraki ha-yattan söz ederdik. Konu, her

ikimizi de yoğun bir şekilde il-gilendiriyordu. Birbirimizi çok seven iki arkadaştık. Ölüm-den sonraki hayata o kadar inan-ıyorduk ki, aramızda bir anlaş-

ma yaparak, önce hangimiz dünyadan ayrılırsa, öte âleme geçtikten sonra dünyada kalana bir işaret vermeye birbirimize söz vermiştik.

1938'de okulları bitirdikten sonra, maalesef birbirinden çok uzak noktalarda görev aldık. Birbirimizin izini hemen tamamen yitirmiştik. 1940'da başka bir arkadaştan, Walter'in (bana çok benzeyen biriyle) evlendiğini öğrendim.

Yine aynı arkadaş aracılığıyla, 1946'da Walter'in ölüm haberini aldım. Kalbinin zayıf olduğunu biliyordum. Çok üzülmiştim. O gece onun anı-

sına tuvalet masasının üzerine bir mum yaktım. Sonra yattım. Tam uykuya dalacağım sırada, yaktığım mumun etrafımın âdeta enerjetik bir hale ile çevrildiğini fark ettim. Küçük alev kocaman bir nur topuna dönüşmüştü. Bu aydınlığın ortasında Walter bulunuyordu. Acelesi varmış gibi bir ifadesi vardı. Bana bir şeyler söylemek üzere ağzını açtı, fakat söylediklerini işitemiyordum. Bu sırada mum kendiliğinden söndü.

Karanlıkta kaldım. Gördüklerimi anlamaya çalışırken, kalbimin ağzıma gelecekmiş gibi çarpıtılmış hissettim.

Mum, belki de kendi kendine parlayarak söniş gitmişti. Ama, bu deneyim beni öylesine derinden etkilemişti ki, ölen arkadaşım Walter'in sözünü yerine getirdiğine ve ölümden sonraki hayatın gerçek olduğuna inanıyorum.

(Mayıs, 1986 tarihli Fate'den)

* * *

CENNETE GİDİŞ - DÖNÜŞ

● Ada COCHRAN ●

BABAMIN ağır hasta olduğu ve yaşama şansı bulunmadığı haberini almıştım. 21 Eylül 1975 tarihinde bu haberi aldığım zaman ben, Fairfax, Wyoming'de, babam da Batı Virginia'nın dağlarından birinde bir köyde (hanımı 10 yıl önce ölmüş olarak) yaşıyordu. Arada 500 mil vardı, doğrusu kolay kolay göze alınabilecek bir mesafe de sayılmazdı.

Özel bir görevle bulunduğu yerden ayrılamayacak durumda olan kocam özel bir askerkendi. Bunun üzerine, okumakta olan oğlumuzu çağırmanı önerdi ve bana onunla gidebileceğimi söyledi. Oğlum William dört saat sonra geldi ve o akşam altı civarında yola koyulduk. Yola çıktığımızda zaten hafiften yağmur yağıyordu. Dağlara vardığımız zaman sis bastırdı. Kaplumbağa hızıyla gitmeye çalışırken ne kadar za-

man yitirmekte olduğumuzu zaman zaman aklımdan geçiriyordum. Neyse ki yağmur dindi, sis de kalkmaya başladı.

Yüksek dağ sıralarını 'Hawks Nest' denilen noktaya geldiğimiz zaman evden birkaç saatlik bir mesafede bulunuyorduk. Sabah saat üçü ve etraf iyice aydınlanmış görünüyordu. Bu nedenle söz konusu tepeyi geçme cesareti geldi. Virajlarla kıvrım kıvrım olmuş yolun hemen hemen yarısına geldiğimiz zaman, baş belâsı sis yine dağın üzerine çöktü. Arabanın farları bir iki metre önümüzü zar zor aydınlatıyordu. Çok geçmeden yolun hiçbir yanını göremez olduk. Korkudan âdeta felce uğramış vaziyette dua etmeye, bildiğim tüm duaları aklımdan geçirmeye başladım. Bütün korkularımı oğlum seslendirdi: "Ufak bir kaymayla yolun kenarından aşağı gideceğiz..."

"Biliyorum. Keşke aşağı-

da daha uygun bir yerde durup, bekleseydik." dedim içimi çekerek. "Al benden de o kadar, ama artık çok geç. Yolun kenarına bile çekmeye cesaret edemem." Yanından geçtiğimiz bir ışık dağın tam tepesinde olduğumuzu işaretledi. "Keşke orada dursaydık." diye düşündüm. "Ama o zaman da arkadan ya da karşıdan gelen bir araba çarpardı bize. Her ikimiz de yolun kenarından aşağıya yuvarlanırdık. En iyisi mi son dikkatimizi kullanarak yavaş yavaş aşağıya doğru sürmeye çalışalım." Bir ara oğlumun suratına baktım. Sinirden gerilmiş vaziyeteydi. Korkudan gözleri faltar taşı gibi açılmış, fakat dişlerini azimle sıkmış, arabayı en son maharetiyle kullanmaya, daha doğrusu nereye gittiğini görmediğimiz yol üstünde tutmaya çalışıyordu. Bana bu hâliyle babamı hatırlatmıştı. Üçümüz birden aynı zamanda mı ölecek-

tik?

Yol , yılan gibi tepeden aşağıya kıvrıla kıvrıla iniyordu. Her iki yanda minare gibi ağaçlar vardı. Ama bunları biz görmiyorduk. Yolun kenarından tekerleğin biraz kayması ölüm demektir. Bütün bunlar yetmiyormuş gibi, yağmur yeniden miskin miskin yağmaya başladı. Yol daha da kayganlaşmıştı. Her ikimiz de arabayı yol üzerinde tutmaya çalışarak, nefes bile almaya cesaretimiz kalmamış bir vaziyette, görmediğimiz öntümze bakıyorduk. Tam

bu sırada araba, ne olduğunu görmediğimiz bir yere çarptı ve kontrolden çıktı. Nereden olduğunu bilmediğimiz bir yerden kulağıma bir çığlık geldi. Öleceğimizi biliyordum.

Sonra arabanın camında babamın suratı belirdi. Kaymakta olan arabayı tutarcasına eliyle dayanıyordu. Yolun kenarından, dağdan aşağı yuvarlanmasını engellemeye çalışıyordu. Araba gitti, bir ağaca dayandı kaldı. Evet, kurtulmuştu.

Bir şey söylemeden William'a baktım. Omuzlarından

titriyordu. Başını direksiyona dayamış için için ağlıyordu. Gün ağarana kadar arabanın içinde oturduk. Sonra arabadan inip, yoldan geçen bir arabaya binerek turmandık. Orada da babamın birkaç saat önce ölmüş olduğunu öğrendik. Sonra anladık ki babamın ölümü bizim arabanın yolun kenarına, uçuruma kaydığı ana rastlıyordu. Öbür dünyaya olan yolculuğuna bir an ara vermiş, gelip bizi ölümden kurtarmıştı.

Mart, 1987 tarihli FATE'den
çeviren: Selman GERÇEKSEVER

İNSANLIK ÇORBASINDA TUZ OLMAK Baştarafı S. 12'de

Ve bu duyarlılık (hassasiyet) niteliğiyle insan, bildiği, anladığı bir şeyin daha fazlasını, daha derinini anlamak istediği zamanlarda, bu bilgi ve anlayışı duygu merkezinden beklemelidir. Bu nedenle duygu merkezini geliştirmek de büyük yararlar vardır.

Bu üç ana merkezin, öncelikle düşünce ve davranış merkezlerinin uyumlu çalıştıkları zamanlar gerçek uyanıklık anı, kişinin kendini bildiği, kendinde olduğu anlardır. Diğer bir deyişle vicdanî ben'inin, nefsi ben'lerine egemen olduğu anlardır.

Böyle anlarda duygu merkezinin de devreye girmesi, uyumlu ve olumlu düşünce ve davranışlardaki kişiye, daha bir derinlik kazandırır. Bu derinlik, sezgi gücünü geliştirerek, çevresinde oluşan düşünsel, görsel ve işitsel fenomenleri (olayları) daha iyi değerlendirebilme, iç (bâtını) anlamlarına ulaşabilme, kavrama ve algılama yeteneği ile donanımını sağlar.

Olgunlaşma ya da tekâmül dediğimiz bu oluşumlar, organik yaşamda, en belirgin şekliyle insanda gerçekleşebilir. Çünkü bir anlamda mad-

denin yaratılışının amacı budur. İnsan, beşerî zaaflarından, yeni deyimle insansal güçsüzlüklerinden arınarak olgunlaşacak. Tıpkı bir meyve gibi acılığını, sertliğini, ekşiliğini giderecek. Tatlı, yumuşak ve olgun bir hâl alacak.

İnsan ancak bu aşamalardan sonra, önceleri içgüdü ile tanıdığı sevginin gerçek değerini ve asıl kaynağını anlayabilme durumuna gelebilir ki, yaratıcı gücün, tanrısal katın, o yüce kaynağın isteği ya da amacı budur.

(Devamı Gelecek Sayıda)

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

- 6 ŞUBAT Halka Açık Sohbet
13 ŞUBAT Küresel Anlayış (ARAD Üyesi) Atilla UYSAL
20 ŞUBAT Uyumsuzluğun Nedenleri Sevim YUMRU
27 ŞUBAT Yeni Çağın Yaşam İlkeleri Zülfi ÇEVİK

Saat: 14.00-16.00

Yer: ADRAD, Kurtuluş Mah. 304 Sk. Alganlar Sitesi B Blok Kat:1 No:1 ADANA Tel: (71) 54 60 29

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 145

2.4.1971

HAREKET ve ENERJİ

'Hareket, enerji, hayatın kaynağıdır. Mutlak Enerji, aynı zamanda Mutlak harekettir. Ve Kadir-i Mutlak tarafından meydana getirilmiştir. Bu hareket, enerjisi hasıl eder. Enerji ise hayattır. İnsan düşünce ameliyesi içinde bulunduğu zaman, muhakkak ki bir hayat sahibi varlık olarak, bir enerji muamelesi içinde bulunur.

Kâinata hiçbir varlık, bir fiilin meydana gelişinde o fiilden lâkayt ve müstakil olarak bulunamaz. Zaten fiil, enerjinin bir hâle tahvilidir. Varlık, hayattar varlık gene bu enerjinin bir formudur.

Her ne yaparsanız yapınız, varlık olmak hasebiyle zaten siz bir efal içerisindeyiz. Bunun başı da ortası da, sonu da tam bir faaliyettir. Dolayısıyla hiçbir varlık hem bir fiile icabet edecek, hem de o fiilden uzak olacak... Bu, asla olamaz.

Varlığın şuur faaliyeti muhtelif frekanslar üzerinde hareket eder. Bu frekansların dahil bulunduğu umumî ahenk zaten bir fiiller manzumesi olmaktan başka nedir ki? Bu fiiller manzumesinin hepsi ve insanın bütün şuur faaliyeti, kendi varlık manzumesine dahil değil midir? Kendi varlığının meydana gelişinde ve bütünlüğünün muhafazasında ve tekâmülünde, kendisi, mevcut olan lâhî Enerjisi sarf etmez mi? Sarf edilmekte olan lâhî Enerji, Mutlak Merkezden sadır olmamış mıdır?

Görülüyor ki bütün diğer düşünce tarzları bir safsatadan ibarettir. Hareketsiz ve de enerjisiz bir varlık düşünülemez. Böyle bir hayatın mevcudiyeti ham hayaldir. Ve cüzi iradesi, yani benliğe ait irade, evren iradesi dışında bir irade, muhakkak ki hürriyeti tazammun eden bir nevi fiillerin yaratıcı mevkiindedir.'

SÖZLÜK

Tahvil: Değiştirme, dönüştürme

Hasebiyle: Nedeniyle

Efal: Fiiller

İcabet: Uymak, yerine getirmek

Manzume: Dizi

Sadır olmak: Çıkmak

Tazammun : Kapsama, içermek

KİTAPLAR ARASINDA

MANYETİZM

Kitabın Adı/Özgün Adı
MANYETİZM

Yazarı

Ergün ARIKDAL

Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi

136 SAYFA. 1992 Fiyatı:30.000TL

RUH ve MADDE DERGİSİ * YAYINLARI
P.K. 9 80072 Beyoğlu - İSTANBUL

Yüzyıllardan beri süregelen somut bir gerçek önümüzde durmaktadır. O da, insan denen bedenlinin, şartlar yerine geldiğinde, mükemmel bir iyileştirici ve hayatiyet gücüne sahip oluşudur. Düşünülenin aksine bu güç onun beyinsel faaliyetinden, ellerindeki sıcaklıktan ya da gözlerindeki etkileyici bakışlarından değil, bedeni canlı bir hâlde tutan ruhsal enerjiden ve hayat enerjisinden kaynaklanmaktadır. Saklı durumda bulunan psişik yeteneklerinden dünyaya yansımış olanlarından sadece birisidir şifacılık ya da teknik terimiyle manyetizm.

Tüm eski uygarlıklar günümüzde sistematik ve bilimsel olarak incelenen ve uygulanan manyetizmi biliyor ve çok çeşitli yerlerde ustaca kullanıyordu. Kullandıkları yöntemler bugünkünün aynıydı: Paslar, el tutmak, sabit bakış, telkin vb. Bunlar o dönemlerde olağanüstü ya da mucizevi bir

yaklaşımla ele alınırken, çağımızda üniversitelerde klinik çalışmalarda normal olarak kullanılmaktadır.

Şifacılığın tezahürleri insanları hâlâ kuşkuculuktan çıkmaları için yeterli olmamakla birlikte, psişik ve fizik yapı üzerindeki olumlu sonuçları inkâr edilemez bir gerçekliktir. Bu da bizlere beş duyunun üstündeki boyutların varlığını haber vermektedir.

Ellerden yayılan bir gücün hastalıkları iyileştirdiğine şaşmamalı, çünkü doğal olması gereken budur. Sayısal olarak azınlıkta olan bu örnekler, gelecek insanının kuşkusuz doğal bir niteliğini oluşturacaktır.

Derneğimiz Başkanı Ergün ARIKDAL'ın, bu konuda kendi başlarına tecrübe edinmek isteyenler ve özellikle böylesine yararlı bir gücün kendilerinde bulunduğu inananlar için hazırladığı, uygulama ağırlıklı örnekleri içeren bu çalışma tam bir başvuru kitabıdır.